

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

До 70-річчя визволення

Живий приклад для наслідування

▶ СТОР. 6

Світ

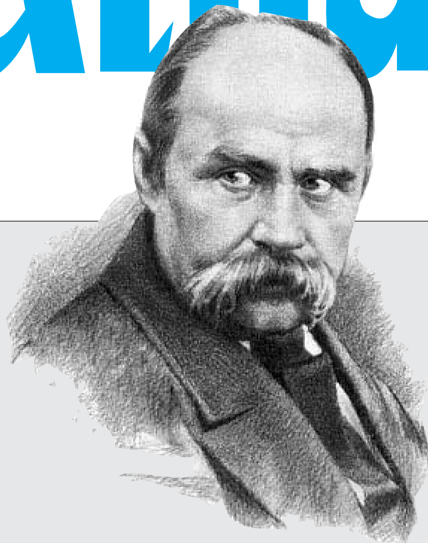
Генасамблея ООН і кримська резолюція

▶ СТОР. 7

З Кобзарем у серці

Блага вість Пророка

▶ СТОР. 14

№ 58 (5808) П'ЯТНИЦЯ, 28 БЕРЕЗНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Наша прерогатива номер один — припинити чвари

«Ми зайняті не тим, як дати відсіч агресору, а тим, як карати чи не карати, судити чи не судити, мстити чи не мстити», — вважає психотерапевт Олександр Фільц.

Росія оголосила Україні інформаційну війну — так вважає доктор медичних наук, один з найвідоміших українських психотерапевтів Олександр Фільц. Щоправда, наші сусіди користуються у цій війні моделями ХХ століття, тому вони приречені, бо живемо у ХХІ столітті. Але Володимир Путін йде кількома шляхами. Один з них — спровокувати контрреволюцію, пересваривши українців між собою.

«Прикро, але це діє, — визнає Олександр Фільц, — контрреволюцію в Україні проводять системно день за днем. Ми бачимо початок з'ясування стосунків: правий сектор — лівий сектор, «Свобода» — не «Свобода», «Батьківщина» і ще хтось, а на вершині контрреволюція. Ми повинні прийняти меморандум і припинити між собою з'ясовувати стосунки. Це має бути прерогативою номер один».

▶ СТОР. 12

Обмежити Кремлю простір для маневру: не дати розіграти сепаратистську карту

На південно-східних рубежах нашої Батьківщини продовжують згущатися хмари війни. МЗС України заявляє про концентрацію біля кордонів великої кількості російських військ. В обіцянки Путіна не йти на континентальну частину нашої країни мало хто вірить. Однак і передбачити подальші дії агресора непросто. У Кремля своя логіка. Втім, є інструменти, здатні якщо не змінити її, то відкоригувати. Експерти говорять про різні варіанти розвитку подій. Однак солідарні в одному: необхідно діяти адекватно й рішуче. До того ж — усім.

▶ СТОР. 13

Прем'єр представив пакет антикризових заходів

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ та Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 27 березня

«Загальний обсяг фіскального розриву або тих коштів, яких не вистачає на виживання країни, становить 289 мільярдів гривень. Вдумайтеся — у країні немає 289 мільярдів гривень на те, щоб покрити дефіцит», — заявив у парламенті під час представлення пакета антикризових заходів Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. А якщо до цієї суми додати борги державних підприємств, то загальний дефіцит державних фінансів перевалив уже за 500 мільярдів гривень, додав він. **(Доповідь глави уряду про те, в якому стані перебуває країна та що пропонується робити для порятунку України від банкрутства, друкується в сьогоднішньому номері газети).**

▶ СТОР. 2

ПОДІЇ

Хімзавод залишиться в державній власності

Флагман хімічної промисловості ПАТ «Сумихімпром» не виставлятимуть на торги. Нинішній уряд скасував постанову про проведення аукціону з продажу заводу. Згідно з нею Фонд держмайна планував виставити на торги ПАТ «Сумихімпром» у лютому 2014 року.

Та пустити з молотка унікальне хімічне виробництво, яке спеціалізується на випуску двоокису титану, сірчаної кислоти, червоних і жовтих пігментів, складних мінеральних добрив і коагулянта для очищення води, завадив Євромайдан. Торік підприємство, яке останнім часом можновладні спритники намагалися довести до банкрутства, скоротило випуск двоокису титану на 17 відсотків, а мінеральних добрив — на 45,7 відсотка, **повідомляє наш власкор Владислав ЖМУРКОВ.**

Удвічі скоротили заборгованість перед працівниками підприємств Вінниці

Роботодавці ще мають повернути трудівникам загалом 3,3 мільйона гривень. Відрадно, що протягом минулого року на 65 підприємствах платили зарплату більшу, ніж позаторік. Так само підвищили рівень платні для найманих працівників 412 підприємців.

▶ СТОР. 9

КОРОТКО

■ Учора в Києві урочисто провели XIX Українську антарктичну експедицію, **інформує наш кореспондент Марина КРИВДА.**

■ У Львові триває другий Всеукраїнський форум місцевого самоврядування. Як заявив директор Інституту розвитку міста Львова Олександр Кобзарев, йтиметься про ширші повноваження місцевих громад, сподіваються також напрацювати пропозиції для уряду, як змінити самоврядування на краще, **передає наш власкор Богдан КУШНІР.**

■ Працівники слідчого управління та відділу по боротьбі з кіберзлочинністю УМВС України в Рівненській області припинили діяльність двох закладів з надання послуг грального бізнесу в центрі Рівного, **повідомляє наш власкор на Рівненщині Олександра ЮРКОВА.**

Експерти прогнозують, що курс долара може повернутися до докризового рівня за політичної стабільності та достатньої фінансової допомоги *(УНН)*

Прем'єр представив пакет антикризових заходів

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 27 березня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас зазначимо, що до порядку денного пакет антикризових заходів — проект закону про запобігання фінансовій катастрофі та створення передумов для економічного зростання в Україні (реєстр. № 4576) і законопроект про внесення змін до Закону «Про Державний бюджет на 2014 рік» (реєстр. № 4575) було внесено лише з третьої спроби. За це проголосували 239 народних депутатів. Більшість парламентаріїв також підтримали пропозицію працювати в четвер до їхнього повного ухвалення.

На початку засідання Голова Верховної Ради Олександр Турчинов запропонував такий регламент роботи: «Прем'єр-міністр робить презентацію, надає інформацію, не приховує нічого перед Верховною Радою і українським народом. Відповідає на запитання народних депутатів і ми робимо перерву до 16-ї години для того, щоб можна було детально ознайомитись із законами. Прем'єр-міністр і міністри готові зустрічатись з фракціями. І я просив би, щоб засідання фракцій відбулися, тому що надто важливі ці питання і надто відповідальне сьогоднішнє наше рішення, а також щоб були проведені засідання профільних комітетів, які відповідають за бюджетні, податкові, митні та інші питання, які внесені до порядку денного. А о 16-й годині ми почали б розгляд цих питань і голосування».

Після двох невдалих голосувань за включення до порядку денного двох вищезгаданих законопроектів, глава парламенту запропонував висловитися з цього питання представникам фракцій.

Керівник фракції ВО «Батьківщина» Сергій Соболєв звернув увагу на те, що для того, щоб почати процес обговорення, ці законопроекти як мінімум треба включити до порядку денного. «Далі заплановані зустрічі Прем'єра і фінансово-економічного блоку з усіма фракціями, але ми не зможемо їх проводити, якщо не включимо законопроекти до порядку денного», — сказав він.

Лідер фракції ВО «Свобода» Олег Тягнибок, пояснюючи, чому Партія регіонів та комуністи не голосують, сказав, що «це вони протягом чотирьох років розкрадали державну скарбницю», а тепер бояться, що Прем'єр-міністр назве правдиві цифри, на що перетворилася сьогодні українська економіка.

На засіданні парламенту були присутні члени Кабінету Міністрів.

Віктор Бондар (група «Суверенна європейська Україна») зауважив, що хоч група голосувала за включення цих законопроектів до порядку денного, але оскільки документи роздано в обмеженій кількості, то депутати не мали можливості для нормальної роботи.

А от Ірина Геращенко («УДАР»), звертаючись до всіх членів коаліції, засудила тих з них, кого не було в сесійній залі. «Наша висока відповідальність — бути тут і підтримувати рішення, необхідні для стабілізації ситуації в державі», — сказала вона. Також І. Геращенко закликала обов'язково включити до порядку денного законопроект про утилізаційний збір, чого також вимагають люди, які зібралися під стінами парламенту.

Натомість керівник фракції Партії регіонів Олександр Єфремов закликав не звинувачувати опозицію в тому, що не вдається ухвалити рішення. «Сьогодні у вас 300 голосів, ви маєте можливість проголосувати за будь-яке рішення, тому не треба з хворої голови на здорову перекладати свою відповідальність», — сказав він та додав, що фракція не голосує тому, що «в очі не бачила законопроекти, які пропонується включити до порядку денного».

Після завершення виступу А. Яценюка глава парламенту оголосив перерву до 16-ї години. «Прошу зібрати засідання профільних комітетів, які відповідають за підготовку двох цих законодавчих актів, щоб у нас на 16-ту годину було рішення профільних комітетів», — сказав О. Турчинов.

Голова Верховної Ради також зазначив, що після ухвалення цих двох документів парламент також може розглянути законопроекти, які стосуються відновлення довіри до судової системи, збереження за призовниками до армії зарплати і постійного місця роботи та скасування утилізаційного збору.

Після 16-ї години Голова Верховної Ради О. Турчинов повідомив, що засідання триватиме до ухвалення двох, поданих Кабінетом Міністрів, антикризових законопроектів та розгляду кількох інших питань, на чому наполягають народні депутати та громадяни, що пікетували парламент.

«Ми ще розглянемо питання сплати утилізаційного податку, законопроект щодо гарантій мобілізованим до Збройних Сил України, законопроект, який стосується питання відновлення довіри до судової системи та законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про інформацію» та Закону України «Про доступ до публічної інформації», — сказав Голова Верховної Ради.

Після цього парламентарії розпочали обговорення поданого урядом антикризового пакета.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Валерій Писаренко, Олександр Єдін.

Дефіцит бюджету може скоротитися на 50 мільярдів гривень

Прийняття першого пакета антикризових заходів дасть змогу скоротити дефіцит бюджету на 50 мільярдів гривень за рахунок економії бюджетних програм. Про це на брифінгу заявив в. о. голови фракції «Батьківщина» Сергій Соболєв і додав, що за такої умови наступний квартал Україна може існувати зі своїм бюджетом», — сказав він.

Парламентарій пояснив, чому коаліція лише з третього разу погодилась включити до порядку денного урядові законопроекти щодо секвестру бюджету та підвищення податків. «У законопроекті поруч із популярними заходами є непопулярні й тому депутати хотіли провести спочатку консультації з прем'єром, проте це було неможливо зробити», — сказав народний обранець.

С. Соболєв повідомив, що фракція «Батьківщина» пропонує збільшити доходи держбюджету на п'ять мільярдів гривень. Відповідні пропозиції були озвучені на засіданні фракції, яке відбулось за участі Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка. «Мінфін приймає заявки від депутатів, які переважно йдуть не на збільшення видатків, а на збільшення доходів. Є депутати, які пропонують збільшення доходів на 1—1,5 мільярда гривень так, щоб це не зачіпало інтереси найменше забезпечених українців», — розповів він.

Крім того, С. Соболєв наголосив, що Україна гарантує виплатиподальших дотацій для Криму. «Ми перекладаємо цю дотацію на плечі наших громадян. Люди в Криму отримуватимуть і далі пенсії, зарплати. Також в автономії виплачуватимуться всі субсидії, передбачені при підвищенні тарифів», — заявив він.

В. о. керівника фракції «Батьківщина» повідомив, що Україна почала переговори з Російською Федерацією про підвищення ставки на транзит газу. «Згідно з усіма договорами, які працювали у нас 22 роки, ми повинні завчасно повідомляти російській стороні про зміни. Ці угоди дозволяють нам це робити», — сказав він.

Також парламентарій зазначив, що тарифи на газ для населення підвищаться на 40 відсотків. «Чотири мільйони сімей отримають компенсації після підвищення ціни на газ. Так, тарифи на газопостачання будуть підняті на 40 відсотків, але у нас буде передбачена чотириступінчата система захисту малозабезпечених», — підкреслив народний обранець.

А ще С. Соболєв прогнозує введення єдиного акцизу на дизпаливо. Вперше, за його словами, у нас буде єдиний 90-євровий акциз на дизпаливо. Вже не буде жодних «тіньових» схем завезення дизпалива по 30 євро.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Регіонали виходять зі складу ТСК з питань підготовки нового мовного закону

Представники Партії регіонів виходять зі складу Тимчасової спеціальної комісії Верховної Ради України з підготовки проекту закону про розвиток і застосування мов в Україні. Про це під час брифінгу заявила народний депутат від фракції Партії регіонів Світлана Фабрикант.

«Враховуючи те, що на останньому засіданні комісії у відсутності кворуму була спроба голосувати за всі пропозиції, які представлені на звуження прав російськомовних людей і нацменшин, ми прийняли рішення про вихід із ТСК», — наголосила вона.

За її словами, ПР подала до цього документа свої пропозиції, серед яких є надання російській мові офіційного статусу. Але вони не були підтримані.

Парламентарій повідомила, що фракція ПР направила до Конституційного Суду подання, де просить визначити, чи відповідає Конституції ініціатива щодо надання російській мові статусу другої державної.

Нагадаємо, у березні цього року було створено Тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради з підготовки проекту закону про розвиток і застосування мов в Україні. Головою ТСК обрано заступника керівника парламенту Руслана Кошулинського. До її складу ввійшли представники всіх парламентських фракцій та депутатських груп.

Сергій МЮЛЕР.

Основний тягар фінансування мають нести великі корпорації

Для наповнення держбюджету великі корпорації та холдинги мають платити прибутковий податок обсягом не менш як 30 відсотків. Таку думку під час брифінгу висловив позафракційний народний депутат Микола Рудьковський. Такий підхід, за його словами, запроваджено у всіх європейських країнах та США.

Парламентарій вважає, що основний тягар фінансування бюджету повинні нести на собі великі корпорації та холдинги, а не незаможні громадяни України. «Ми повинні збільшити прибутковий податок з громадян. Люди, які отримують більше мільйона гривень, мають платити прогресивний прибутковий податок до 50 відсотків», — підкреслив народний обранець.

На думку М. Рудьковського, нині потрібно ставити питання про націоналізацію тютюнової галузі, горілчаного виробництва, газотранспортних мереж, електромереж, теплокомуненерго.

Народний депутат зазначив, що уряд перед оприлюдненням своїх пропозицій в парламенті має виносити їх на суспільне обговорення.

Сергій МЕЛЬНИКОВ.

Олександр ТУРЧИНОВ: «Україна вдячна державам— членам Євросоюзу та його інституціям за чітку позицію щодо російської агресії»

Для України європейський вибір є дуже важливим. Про це заявив в.о. Президента України, Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов, відкриваючи у четвер 21-ше засідання Комітету з парламентського співробітництва Україна—ЄС.

«У відносинах між Україною і ЄС починається новий, дуже важливий етап», — сказав він, додавши, що після підписання минулого тижня політичної частини Угоди про асоціацію між Україною та ЄС надалі головним інструментом парламент-ського діалогу між Україною та Євросоюзом стане Парламентський комітет Асоціації.

Голова Верховної Ради наголосив, що європейський вибір є дуже важливим для українського народу і «спроби зупинити прагнення українців до Європи, прагнення жити у спільному європейському домі стали поштовхом до Євромайдану».

О. Турчинов нагадав, що одразу після формування нового уряду одним із перших рішень було саме відновлення євроінтеграції. Так само і Верховна Рада, сказав він, більшістю голосів прийняла постанову, яка «фактично є дороговказом Україні, всім виконавчим структурам щодо європейської інтеграції, забезпечення нашого європейського шляху».

Підписання політичної частини угоди О. Турчинов назвав початком нового рівня співпраці між Україною та ЄС. «Наше завдання — членство України в ЄС. І ми дякуємо нашим колегам з Європи, які активно підтримали це прагнення України, за те, що у важкі часи ви були з нами і підтримували нас», — сказав він.

Керівник парламенту зазначив, що «на шляху до стабілізації ситуації в Україні, до побудови демократичної і могутньої України стала агресія Російської Федерації у Криму». «Це не просто збіг у часі, коли Україна готувалася до підписання угоди», — зауважив він. Водночас, заявив О. Турчинов, «незважаючи на спробу анексії нашої території, рух України до Європи не зупиниться».

Він також побажав європейським колегам успіхів на виборах до Європарламенту.

«Україна і Європа — не просто партнери, а єдина родина, і ми впевнені, що Україна буде частиною великої, славної європейської родини», — підсумував О. Турчинов.

Відповідаючи на пропозицію європейських парламентаріїв допомогти в розслідуванні злочинів, що відбулись на Майдані, Голова Верховної Ради наголосив, що українська сторона буде вдячна за будь-яку допомогу в цьому питанні, «в тому числі й за участь міжнародних експертів». Крім того, глава парламенту повідомив, що більшість людей на Майдані було вбито зі зброї, що перебувала в руках представників силових структур.

«Наших слідчих цікавить не тільки питання, хто вбивав, їх цікавить також питання, хто надавав наказ вбивати», — сказав він, наголосивши, що наказ вбивати мирних громадян вважає найбільшим злочином, який вчинила попередня влада.

За словами О. Турчинова, можливо, розслідування відбувається не так швидко, як цього хотілося б, «але вся правда про вбивць та їхніх замовників буде оприлюднена».

«Ми обов'язково доведемо це слідство до фінального кінця, а фінал буде тоді, коли всі: і вбивці, і замовники, сидітимуть на лаві підсудних», — підсумував він.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

***Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов** (у центрі), **співголови Комітету з парламентського співробітництва між Україною та Європейським Союзом Павел Коваль, Польща** (ліворуч) **і Сергій Тігіпко** (праворуч).*

ДОСЛІВНО

В.о. Президента України, Голова Верховної Ради, Олександр ТУРЧИНОВ:

«Ми дякуємо ЄС за чітку позицію, яку він демонструє нині. Україна ніколи не визнає спроби Росії захопити Крим. Це є частина нашої держави, Крим був, є і буде українською землею. Підтримка всіх цивілізованих країн і наших стратегічних партнерів з ЄС дає сподівання, що агресія буде провалена».

«Ми не припинимо руху на шляху демократизації»

***Про це заявив в.о. Президента, Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов на зустрічі з Комісаром Європейського Союзу з питань розширення та європейської політики сусідства Штефаном Фюле** (на знімку).*

Під час зустрічі сторони обговорили поточну ситуацію в Україні, особливу увагу приділивши військовій агресії та окупації Російською Федерацією Автономної Республіки Крим.

За словами О. Турчинова, нова влада отримала надзвичайно негативну спадщину від попередників: «В країні були повністю зруйновані економіка та система виконавчої влади».

«Ми робимо системні кроки на шляху стабілізації ситуації», — сказав він, додавши, що попри агресію Російської Федерації, яка стала на заваді розвитку, Україна не припинить свого руху на шляху демократизації, реформування та входження до «родини європейських країн».

У цьому контексті сторони погодилися, що наступним кроком після підписання Угоди про асоціацію має бути «створення безвізового режиму для українців».

У свою чергу Ш. Фюле наголосив, що «своєю поведінкою президент Путін атакував базові принципи світової системи безпеки та стабільності».

«Ми налаштовані на те, щоб тісно співпрацювати з Україною, аби завадити йому припуститися ще більших помилок», — додав він.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Свобода слова — це цінність, яку потрібно захищати

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань свободи слова та інформації звернувся до в.о. Президента О. Турчинова з вимогою невідкладно вирішити питання стосовно звіту Національної ради з питань телебачення і радіомовлення.

Як поінформував голова комітету Микола Томенко, склалася парадоксальна ситуація, коли Верховна Рада проголосувала за недовіру Нацраді, але досі в.о. Президента не визначився: він підтримує попередній склад Нацради чи не підтримує. Адже на президентському сайті досі немає інформації про те, чи схвалено звіт ради.

«Від цього залежить, як ми рухаємося далі. Для того, щоб оголосити конкурс та обрати нових членів Національної ради з питань телебачення і радіомовлення, Верховна Рада може це зробити лише в разі, коли звіт Нацради буде також не схвалений в.о. Президента. Якщо він схвалить звіт, то нам треба буде думати над механізмом заміни бодай чотирьох членів за квотою парламенту за умови збереження чотирьох членів від Президента», — зазначив Микола Томенко.

Водночас він висловив переконання в тому, що сьогодні влада вже практично місяць, як дотримується хибної точки зору стосовно того, що вона може реанімувати і зробити «чесною» діяльність Національної ради, яку ще вчора називала «злочинною».

«Підхід повинен бути однозначний: Нацрада має бути відправлена у відставку, і ми маємо почати формувати новий її склад», — підсумував парламентарій.

Крім того, комітет розглянув на своєму засіданні та більшістю голосів відхилив законопроект про внесення змін до Закону «Про захист суспільної моралі» щодо захисту інформаційного простору (реєстр. №2208а). Цей проект передбачав можливість втручання в діяльність мережі Інтернет, зокрема відключення інтернет-видань чи провайдерів під егідою захисту прав та свобод громадянина.

Голова Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко зазначив, що вже вкотре під приводом захисту країни, прав та свобод громадянина, деякі депутати намагаються запровадити авторитарні методи контролю за свободою слова та інформацією в Україні, в тому числі в інтернет-просторі, надавши невластиві функції Службі безпеки та відповідним підрозділам Міністерства внутрішніх справ.

«Незважаючи на непросту ситуацію в Україні, ми виходимо з того, що свобода слова — це цінність, яку ми повинні захищати», — наголосив М. Томенко, пропонуючи членам комітету відхилити цей законопроект.

Вл. інф.

ПРИВІТАННЯ

Народні депутати України — члени Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України, а також працівники секретаріату комітету щиросердно вітають із днем народження секретаря Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України **МАТВЄЄВА Валентина Григоровича** та зичать йому міцного здоров'я, щастя, любові та відданості рідних і друзів, наснаги в роботі, поваги колег та успіхів на шляху досягнення обраної мети.

НАСЛІДКИ КРИЗИ

На «Азовмаші» — вагон проблем

Протягом минулого року кількість робочих місць у Маріуполі скоротилася на 12 тисяч і продовжує скорочуватися. Про це повідомив міський голова Юрій Хотлубей на засіданні колегії Донецької обласної державної адміністрації в четвер. «Це все наслідки кризи. Практично повністю закрита кондитерська фабрика — 830 робочих місць. Судноремонтний завод має проблеми. На «Азовмаші» скорочення обсягів на 40 відсотків, і ця тенденція зберігається цього року», — сказав керівник міста.

За його словами, найбільшу тривогу викликає становище машинобудівного підприємства, де перейшли на чотириденний робочий тиждень. «Завантаження є лише в цехах важкого машинобудування. Вагонобудування, цистерни — а це близько 13 тисяч із 19 тисяч членів трудового колективу — нині під питанням», — додав Ю. Хотлубей.

Міський голова вважає, що порятунком для підприємства можуть стати замовлення від Укрзалізниці, які дали б змогу завантажити потужності машинобудівників та оновити рухомий склад залізниці. Ідею підтримав голова обласної держадміністрації Сергій Тарута: «Там треба працювати одразу за кількома напрямами. Перший — поповнення вагонного парку Укрзалізниці, що логічно. Другий — освоїти європейські стандарти. Нині Європа прийняла рішення про розширення перевезень залізничним транспортом до 80 відсотків вантажів. Там відкривається достатньо гарний перспективний ринок, для цього ми повинні освоїти іншу колію. І третє — безумовно, є резерви з точки зору інвестиційного потенціалу, і тут «Азовмаш» повинен бути одним з учасників обслуговування. Проблема є, ми її знаємо і спільно розроблятимемо заходи».

Днями активісти місцевого осередку Компартії під час мітингу закликали націоналізувати «Азовмаш» та фінансувати його з бюджету. «Нехай вони прийдуть і покажуть, як вони керуватимуть, — заочно відповів на закиди маріупольських комуністів очільник області. — Нехай покажуть програму завантаження на найближчі 15 років. Тоді, можливо, власники самі захочуть віддати. Але сьогодні, як правило, власники дістають зі своєї кишені кошти і додатково фінансують. Не думаю, що в комуністів так багато грошей. Це все риторика популістська».

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Повідомлення

Міністерство інфраструктури України опрацювало інформацію, викладену в листі голови Комітету з питань бюджету Верховної Ради України Є.Б. Гєллера від 07.03.2014 №04-14/10-337, та повідомляє, що відповідно до наказу Мінінфраструктури України від 12.03.2014 №50-Г проводиться позаплановий аудит діяльності УДППЗ «Укрпошта», питання, підняті у зверненні, будуть детально вивчені під час аудиту.

Міністр М. БУРБАК.

У нас немає іншого виходу, як сказати людям правду

Доповідь Прем'єр-міністра України Арсенія ЯЦЕНЮКА

Шановні народні депутати України, шановний український народе! Я прошу 30 хвилин вашої уваги для того, щоб усвідомити, в якому стані знаходиться країна і що треба невідкладно робити для того, щоб врятувати Україну від банкрутства. Я саме на цьому хочу наполягти. Країна знаходиться на межі економічного і фінансового банкрутства.

Тож перша цифра, що пропонується до уваги українського народу, який повинен запитати в урядів з 2010 по 2014 рік, — це цифра загального фіскального розриву. Іншими словами, скільки не вистачає в країні коштів у 2014 році?

Я хотів би, щоб персонально Партія регіонів зараз почула про те, до чого довели країну за останні чотири роки. Загальний обсяг фіскального розриву, або тих коштів, яких не вистачає на виживання країни, становить 289 мільярдів гривень. Вдумайтеся, в країні 289 мільярдів гривень немає на те, щоб покрити дефіцит. З чого складається ця цифра?

Перше. Це загальна цифра дефіциту державного бюджету 2014 року, яка становить 71,6 мільярда гривень.

Друге. Це так звані надуті доходи Державного бюджету України, які пропонувались урядом Азарова і які неможливо виконати, так як були неадекватні макроекономічні показники. Країна падала, а вони показували, що в економіці буде зростання. Промисловість скорочувалась, а вони показували, що промисловість зростає. Загальна сума таких коштів — 34 мільярди гривень.

Третє. Це втрати соціальних фондів через неправильно пораховану макроекономічну базу — 2,9 мільярда гривень.

Четверте. Ми зустрічалися з міськими головами і вони поставили запитання — де їхні гроші? Доповідаю: гроші територіальних громад у 2014 році фактично знаходяться на нульовому показнику, бо торік гроші територіальних громад і спецфондів були вкрадені урядом Азарова—Януковича. Такий обсяг коштів на єдиному казначейському рахунку, який відсутній, становить 79,8 мільярда гривень.

П'яте. Це так звані проблеми з адмініструванням податків. Ідеться про дві цифри. Перша цифра — це переплачені податки і збори, а саме податок на прибуток. Щоб ви знали, що українські компанії заплатили на два роки наперед податок на прибуток в загальній сумі 37,3 мільярда гривень. Другий блок — це той, який стосується невідшкодованого податку на додану вартість. В українських компаній відібрали оборотні кошти і не відшкодували податку на додану вартість на 21,6 мільярда гривень.

Окремо хочу зазначити, що в судах знаходяться судові справи на додаткове стягнення з Державного бюджету України ще близько 30 мільярдів гривень податку на додану вартість. Значна частина цих коштів була фіктивним ПДВ, і це була одна зі схем розкрадання коштів з бюджету, коли фіктивні фірми подавали до Податкової адміністрації декларації на відшкодування податку на додану вартість, який ніхто і ніколи не сплачував.

Наступне. Це проблеми НАК «Нафтогаз України». Ми розрахували проблеми «Нафтогазу» з точки зору того, що з 1 квітня ціна на газ Російською Федерацією буде встановлена 480 доларів за одну тисячу кубічних метрів. Фактично буде подвоєно вартість ціни на газ природний, який поставляється з Російської Федерації. Загальний обсяг поточного дефіциту, підкреслюю, поточного дефіциту НАК «Нафтогаз України», становитиме 33,4 мільярда гривень. Далі: 9,2 мільярда гривень — це ті кошти, які залишились від так званої незбалансованості місцевих бюджетів. Їх можна поділити на три блоки: це 5,2 мільярда — незбалансовані місцеві бюджети, 2,3 — це обслуговування державного боргу, пов'язане з девальвацією національної грошової одиниці, і 1,7 мільярда — це компенсація тарифів на тепло.

Таким чином, загалом у 2014 році в країні не вистачає 289 мільярдів гривень, що практично тотожні сумі державного бюджету на поточний рік. Не вистачає такої ж суми, як і всі доходи і збори, які відбуватимуться в 2014 році. Якщо таке відбувається з будь-якою компанією, з будь-якою юридичною особою, то це означає, що така юридична особа повинна оголошувати про своє банкрутство.

Український уряд не допустить банкрутства країни. І саме з цим пакетом ми прийшли до парламенту, щоби цей пакет з дуже непопулярних, дуже складних, жорстких реформ, які треба було робити не вчора і не позавчора, а протягом останніх 20 років, зараз пропонується Верховній Раді України.

Чи ідеальний цей законопроект? Звичайно, що неідеальний. Як можна придумати ідеальний закон, коли 300 мільярдів гривень просто немає звідки взяти. Коли за три роки в офшорні зони вивели 70 мільярдів доларів. Але це ті речі і ті кроки, які Україна зобов'язана зробити у поточному році для того, щоби в 2015 і в 2016 роках відновилося поступове економічне зростання.

Розпочну з перерахованих макроекономічних показників. Ми говорили і будемо говорити виключно правду. Так, як щойно я вам доповів про реальну суму діри в бюджеті України, так само хочу чітко зазначити, які макроекономічні показники ми прогнозуємо на поточний рік. Перше. Ми прогнозуємо падіння валового внутрішнього продукту на 3 відсотки. І це буде тільки в тому випадку, якщо ми приймемо пакет, внесений урядом. Якщо дані закони прийняті не будуть, ми прогнозуємо дефолт і ми прогнозуємо мінус 10 відсотків валового внутрішнього продукту.

Друге. Ми реально оцінюємо ситуацію по інфляції. В поточному році рівень інфляції становитиме від 12 до 14 відсотків залежно від того, яким чином ми стабілізуємо валютно-обмінний курс і який ефект матиме підняття адміністративних цін в українській економіці.

Третє. Ми вбачаємо, що в нас є при макроекономічному прогнозуванні основні ризики.

Перший ризик — це так званий енергетичний. При підвищенні цін на газ удвічі це матиме дуже складні наслідки для всієї української економіки і для українського населення. Така плата за українську незалежність — це подвоєння Росією тарифу на енергоносії.

Друге. Ми прогнозуємо, що Російська Федерація протягом поточного року також закриватиме обсяги двосторонньої торгівлі. І це може мати додатковий негативний ефект у розмірі мінус одного відсотка зростання валового внутрішнього продукту.

Четверте. Все залежатиме від того, як швидко і оперативно український парламент підтримує ініціативи, які внесені урядом. Якщо сьогодні ми проголосуємо ці ініціативи, то це означає, що протягом місяця в Україну прийдуть засоби для стабілізації макрофінансової ситуації. Я кажу про кредити: Міжнародного валютного фонду, Європейського інвестиційного банку, Європейського банку реконструкції і розвитку та Світового банку.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Окремо хотів би виділити з цієї макрофінансової картини три ключові державні монополії, які також знаходяться у фактичному неплатоспроможному стані. Як вже зазначав, дефіцит НАК «Нафтогаз України» в поточному році — 33,4 мільярда. Проте загальні борги Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України», окрім 33 мільярдів, перед кредиторами становлять 7,7 мільярда доларів США станом на сьогодні, майже 85 мільярдів гривень.

Друге. Така компанія, як «Укравтодор», залучила і не повернула загалом 37 мільярдів гривень.

Третє. Така компанія, як «Укрзалізниця», взяла кредити і не повернула додатково 24 мільярди. До 289 мільярдів гривень, які я вам щойно сказав, ми повинні додати квазіфіскальний дефіцит основних монополістів, які були щойно зазначені, НАК «Укравтодор» і «Укрзалізниця». Загальна сума — ще 140 мільярдів гривень.

Зараз я не можу вам дати остаточної картини по всіх інших державних компаніях. Нам просто не вистачило часу для того, щоб провести аудит сотень державних компаній, куди призначали керівництво, де брали кредити і розкрадали ці кредити, як розкрали кредити, що залучалися під державні гарантії, які залучалися державним бюджетом. Тобто ми можемо сміливо зараз заявити про те, що фіскальний дефіцит, який складається з фіскального розриву у розмірі 289 мільярдів гривень і квазіфіскального дефіциту, який складається з боргів державних компаній, вже перевалив за 500 мільярдів.

Окремо хотів би зупинитися на стані золотовалютних резервів і на стані державного боргу. Простий і зрозумілий графік. Станом на 1 січня 2011 року Національний банк України володів золотовалютними резервами, які складаються з доларів, євро, франків, фунтів стерлінгів і золота в загальному обсязі 34,6 мільярда доларів США. Нащо країні золотовалютні резерви? Для того, щоб оплачувати по імпортних контрактах, для того, щоб придбавати газ, і для того, щоб тримати валютообмінний курс в країні. 34 мільярди — це була цифра, яка прийнятна для так званої макроекономічної стабілізації, не менше ніж три місяці імпорту.

Не минуло і два роки, як з 34 мільярдів доларів залишилось всього 15. Протягом останнього місяця ми утримуємо курс золотовалютних резервів та їхній обсяг незмінним. 20 мільярдів доларів США були не просто витрачені, а спалені урядом і Національним банком: на виведення коштів за кордон і на фіктивне утримання стабільності в країні, зокрема, утримання валютообмінного курсу. Таким чином валові активи держави, які були в Національному банку (а це 35 мільярдів доларів) скоротились на 20 мільярдів. Ми стали бідніше як країна ще додатково на 20 мільярдів доларів. Зате було винайдено «чудотворне» рішення, як утримувати і виплачувати соціальні виплати: не через зростання економіки, не через дерегуляцію, не через боротьбу з корупцією, не через створення умов для нових робочих місць, а через залучення іноземних кредитів.

Ось графік, як росли кредити. Якщо в 2011 році співвідношення до ВВП боргового навантаження було 36 відсотків, то за останні три роки борги України перед іноземними і внутрішніми кредиторами зросли вдвічі. Було запозичено 37 мільярдів доларів США. Загальний обсяг сьогоднішнього боргу перевищує 800 мільярдів гривень і практично сягнув критичного рівня. Нагадаю: критичний рівень, відповідно до вимог Європейського Союзу, — це 60 відсотків державного боргу відносно валового внутрішнього продукту. Ми вже підібралися — 53 відсотки.

Шановні члени парламенту, тепер — що треба робити. Аплодисментів за рішення, які будуть прийматися, нам буде складно почути, але іншого варіанта немає. Або ці рішення будуть прийняті, або Україна стане країною-банкротом і в Україні буде оголошений дефолт — всього два варіанти. Тому я наполягаю виключно на першому і прошу вибачення за всі попередні уряди, за все, що відбувалося протягом 20 років. Тому що крок за кроком ми йшли до цього. Але процеси ці прискорилися в 2011 році, коли корупція перейшла в ранг грабежу і розкрадання країни неймовірними темпами. Я окремо доповів парламенту про те, що відбувалося в Міністерстві доходів і зборів, про те, що відбувалося на митниці. Про те, що електронна система Міністерства доходів і зборів, знаєте, для чого використовувалася? Не для того, щоб справляти податки, а для того, щоб знати, хто скільки заробляє, хто на якій площадці, як у них це називалося, скільки відмиває грошей, і контролювати, чи занесли ту суму міністру чи не занесли. От до чого дійшла країна, за це купували золоті батони, витягуючи сотні мільярдів з державної кишені і фактично крадучи майбутнє в України і в наших дітей. І від нас зараз залежить, чи ми ухвалимо ці рішення і врятуємо країну, чи вже жодним чином не унеможливимо її банкрутство.

На першому етапі нам треба скоротити фіскальний розрив на 48,5 мільярда. Ми розділили цю суму на дві частини. Перша — це збільшення доходів Державного бюджету на 24,7 мільярда. Друга — це зменшення витрат Державного бюджету, зокрема і скорочення соціальних програм на 23,8 мільярда гривень.

Мені прикро, що тут немає Партії регіонів. Я хотів до неї звернутися. Вони представляють великий бізнес. І я публічно заявляю з цієї трибуни: ми збільшуємо оподаткування великого монопольного бізнесу. (Оплески)

Про що йдеться? Вдвічі буде підвищена рента за користування корисними копалинами. (Оплески)

Ми чудово усвідомлюємо: те, що зараз буде піднято крик, що закриватимуться підприємства, що скорочуватимуться робочі місця. Я відповідально заявляю: за кожну цифру я готовий відповідати. Ми піднімаємо вдвічі відповідні рентні платежі й чітко заявляємо, що це не вплине на конкурентоспроможність українського гірничо-видобувного комплексу, оскільки такі тарифи суміжні з тими, що є на конкурентних ринках, зокрема і в Російській Федерації.

Друге. Ми збільшуємо плату за нафту і за газовий конденсат. Державні монополії або компанії, де держава володіла 50 плюс 1 відсотком, повинні також поділитися з Україною. І ще раз наголошую: цього ресурсу у них вистачає, і це не впливає на їхні фінансові показники. Великі монопольні компанії зобов'язані платити в бюджет. І так буде!

Третє. Також усвідомлюю, що зараз підніметься лобі алкогольне і тютюнове з тим, щоб не збільшувати відповідні акцизи. В українському парламенті протягом останніх декількох років триває дискусія про те, що не можна підвищувати акцизи на тютюн, пиво і алкоголь, оскільки це також вплине на створення робочих місць.

Я вважаю, що не вплине, а той обсяг пивного алкоголізму, який є в країні, зашкалює. Той обсяг викурених цигарок і фактично знищеного здоров'я українців неймовірний. У нас не вистачить жодної системи Міністерства охорони здоров'я для того, щоб потім лікувати і рятувати українців. (Оплески)

Ми підвищуємо ставки акцизів, взявши ті показники, які дали лобісти алкогольної і тютюнової компаній, я їх перерахував дещо по-іншому і хотів би вам запропонувати прості і зрозумілі цифри.

Отже. Пляшка пива коштувала станом на сьогодні 8 гривень. Після підняття акцизу вона коштуватиме аж 8,50. Як ви вважаєте, це катастрофічно? (Шум у залі) Ні.

Друге. Пачка цигарок коштувала 15 гривень. Після підняття акцизу вона коштуватиме 16 гривень. (Шум у залі)

Дорогі друзі! Я лише аплодуватиму, якщо ви проголосуєте за більше.

Третє. Пляшка алкоголю. Тільки не того, який я показував на засіданні уряду, де була спеціальна акцизна марка — вдумайтеся! До речі, в нас буде кримінальна справа щодо акцизних марок. Я не готовий зараз розкрити всю інформацію, але на пляшках горілки, які продавались в Україні минулого року, було дві акцизні марки. Одна — начебто про сплату акцизу, який ніхто не платив, а друга — для податкової міліції та органів внутрішніх справ, яка означала наступне: до цього товару ніхто не має права підійти. Так-от, щодо алкоголю. Пляшка горілки коштувала 32 гривні, коштуватиме 35 гривень. Треба менше пити, спортом займатися. (Оплески)

Далі, шановні колеги. Була дискусія про те, щоб перевести на загальну систему оподаткування податком на додану вартість весь агропромисловий сектор. Ми усвідомлюємо, що якщо переведемо весь АПК на загальну систему оподаткування, то це буде не просто дуже серйозний удар, це буде використано нашими політичними опонентами дуже серйозно проти. Тому ми прийняли рішення у поточному році не переводити весь АПК на загальну систему оподаткування ПДВ. Проте до нас звернулися Європейська бізнес-асоціація, Американська торгівельна палата і низка асоціацій підприємців з тим, щоб ми встано-

вили оподаткування податком на додану вартість операцій з експорту зерна.

Нагадаю, що відбувалось. Це ті 20 відсотків, які жодна компанія і жоден експортер не платив у бюджет. Це просто був голий заробіток, коли у селян купували зерно, пропускали це зерно через власну компанію-прокладку, де накручували 20 відсотків ПДВ, який не надходив у бюджет. Потім через великого трейдера йшли на митницю, декларували й експортували це зерно і додатково з бюджету отримували 20 відсотків, які йшли не селянину, а у кишеню фірмі-експортеру. Тому ми пропонуємо введення податку на додану вартість на операції з експорту зерна. Нема чого дурить селян.

Третє. І тут я звертаюсь до всіх членів парламенту. Тут є багато тих людей, на яких поширюватиметься ця законодавча ініціатива. Уряд вважає за необхідне ввести фактично податок на багатих. Ми розглядали декілька варіантів, у тому числі одним із варіантів було оподаткування доходів, я підкреслюю, доходів з депозитів, не самих депозитів, як хтось це запускав, а виключно доходів із депозитів. Учора, наприклад, я розмовляв з Радеком Сікорським, який є міністром закордонних справ Польщі: у всіх країнах—членах ЄС пасивні доходи оподатковуються.

Що нині відбувається в Україні. Є депозит, цей депозит поставили в банк. Банк виплачує пасивний дохід 25 відсотків річних. З цього доходу ніхто не сплачує ніякі податки. І більше того, якщо проценти по депозиту 25 відсотків, скажіть, яка реальна ставка буде в економіці? Сорок. Логічно? Тобто банк же має на чомусь заробити. Тому це, звичайно, неприпустимо. Але я хочу, щоб ви чітко почули. В поточних умовах ввести оподаткування доходів від пасивних операцій у банківських установах означає, що також це буде використано з тією метою, щоб казати, аби забирали депозити.

Тому ми прийняли рішення в поточному році не вводити оподаткування доходів з банківських вкладів. Але що ми пропонуємо. Ми пропонуємо фактично введення прогресивної шкали на доходи з громадян.

Той, хто зароблятиме більше 300 тисяч гривень, платитиме податок у розмірі 20 відсотків. Той, хто зароблятиме більше 500 тисяч гривень, платитиме податок у розмірі 25 відсотків. Йдеться про оподаткування загалом у країні близько 300 тисяч громадян України. Цих 300 тисяч громадян України володіють фінансовим ресурсом, який становить 60 відсотків від загальних активів України.

Тому уряд звертається з наступним. 1,7 відсотка багатих українців повинні заплатити податки для того, щоб 98 відсотків українців відчули, що в країні прийшов час соціальної справедливості. (Оплески)

Шановні члени парламенту, там є ще два десятки різних законодавчих ініціатив. Я ще раз підкреслюю, ми не претендуємо на геніальність. Ми усвідомлюємо те, що в цій ситуації хороших рішень немає. У цій ситуації є тільки правильні рішення. І якщо в процесі обговорення цих законопроектів ми з вами дійдемо згоди щодо необхідності зміни тих чи інших положень, але при збереженні базових показників як секвестру, так і збільшення доходів ми готові про це говорити. Весь склад уряду зустрінеться з кожною фракцією для того, щоб обговорити ті питання, які вас турбують.

Тепер щодо непопулярних речей, які також будуть внесені до парламенту. Перше — що стосується прожиткового мінімуму і мінімальної заробітної плати. З точки зору падіння ВВП на 3 відсотки і скорочення промислового виробництва, і скорочення української економіки, уряд повинен би був вчинити так, як вчинили в Греції і Італії. А саме: зменшити розміри мінімальної заробітної плати і прожиткового мінімуму. Але ми усвідомлюємо — цей розмір настільки малий, що його зменшення у поточній ситуації, як би ми цього не хотіли, є неприпустимим.

Проте ми офіційно заявляємо, що протягом 2014 року мінімальні прожиткові стандарти (мінімальна заробітна плата і прожитковий мінімум) не змінюватимуться, ми їх не будемо ні опускати, ні піднімати. Тобто протягом 2014 року один і той самий рівень мінімальної заробітної плати і прожиткового мінімуму, який встановлений станом на 1 число поточного року.

Друге. Що нам вдалося зробити. Виникає питання про індексацію. Звичайно, що ресурсу на індексацію немає. Але ми прийняли рішення і винайшли кошти для індексації на рівень інфляції пенсій для громадян України. Тому зростання цін буде скомпенсоване індексацією, яку проведе уряд.

Третє. Ми скорочуємо так звані капітальні видатки. Я вам нагадаю, на що йшли капітальні видатки протягом останніх трьох років. Наприклад, на будівництво органів прокуратури, приміщень органів міліції і правоохоронної системи. Нам таких капітальних видатків не потрібно, і в нас такі капітальні видатки нема за що фінансувати. Тому йде суттєве скорочення тих коштів, які спрямовувалися на ремонти органів державної влади і які не мали відношення жодного до зростання економіки.

Четверте. Уряд прийняв рішення про скорочення на 10 відсотків усієї кількості органів державної і виконавчої влади.

Ми з 249 тисяч скорочуємо близько 24 тисяч чиновників.

Це перший етап, який дасть можливість: з одного боку — скоротити витрати органів державної влади, з другого — при проведенні конституційної реформи, яка передбачатиме мою позицію як Прем'єр-міністра, що треба включити ліквідацію обласних державних адміністрацій, створення виконавчих комітетів, позбавлення центральної влади функцій, які не притаманні центральній владі, і передачу цих функцій на місцях, ми ще скоротимо центральні органи державної виконавчої влади на кількість до 20 відсотків. Але нам треба невідкладно провести конституційну реформу і передати людям те, що їм належить. А це — влада і повноваження на місцях. (Оплески)

Тепер, що стосується додаткових витрат на органи державної влади. Ми порізали витрати на адміністрацію Президента, уряд, Верховну Раду, на органи державного управління. Ми продаємо 50 відсотків всього автомобільного парку, який належить органам державної влади. Ми оголошуємо про приватизацію всіх об'єктів державної власності, які перебувають у так званому Державному управлінні справами. Дачі, заводи і інша нерухомість, яка не потрібна державі, має бути продана, і ми не повинні фінансувати з кишень платників податків утримання колишніх чиновників.

Саме тому в цьому завершується раз і назавжди фінансування резервацій на кшталт «Конча-Заспа» і «Пуща Водиця». Платники податків більше не утримуватимуть ці резервації. Ми знімаємо всі кошти і звертаємося з тим, що той, хто там проживає: будь ласка, за власні гроші утримуйте охорону, будь ласка, за власні гроші платіть за житлово-комунальні послуги і за власні гроші викупіть земельні ділянки під цими об'єктами за ринковою ціною.

Тепер, шановні колеги, що також ще буде додатково зроблено. Ви пригадуєте так звані надвеликі пенсії. Це тоді, коли судді Конституційного Суду самі для себе прийняли рішення про те, що якщо українець отримує пенсію 2 тисячі гривень, то чомусь судді можуть отримувати пенсію по 30 і по 50 тисяч гривень. Ми пропонуємо, щоби такі пенсії — вище 10 тисяч гривень — оподатковувались. І ми пропонуємо привести у відповідність систему нарахування пенсій для прокурорів, суддів, працівників правоохоронної системи так само, як і нараховується для всіх громадян України. (Оплески) З 80 опустити до 70 відсотків базу нарахування.

Тепер що стосується вугільної галузі. Я тут окремо хотів би зазначити. До мене звернувся один із шановних представників Сходу, який усе своє життя пропрацював у вугільній галузі. Він звернувся тільки з одним — з 13 мільярдів гривень, які йдуть на так звану дотацію для вугільної галузі, він вважає, що 10 мільярдів розкрадають, а тільки 3 мільярди надходить до шахтарів. І, за нашою оцінкою, справді так і відбувається. Ми усвідомлюємо, якщо нині вдвічі скоротити підтримку вугільної галузі, то це означає: політичні опоненти скористаються цим, виведуть шахтарів, казатимуть, що їм не виплачують зарплату. Тому ми зараз на цьому етапі приймаємо наступне рішення. З 13 мільярдів, які були, підтримки залишити 12 мільярдів. Але при цьому я вам скажу одну цифру, щоб ви зрозуміли, що ми робитимемо. Якщо закрити всі державні шахти, от просто їх закрити, звільнити всіх шахтарів і сказати їм: «Дорогі шахтарі, сидіть удома, не спускайтеся в забій, не ризикуйте своїм життям, просто сидіть удома. А ми візьмемо суму дотації, яку виділяє державний бюджет, і поділимо між всіма вами». Ви знаєте, скільки виходить на одного шахтаря? 80 тисяч гривень на рік! Тому зараз політично, я підкреслюю, це політичне рішення. Ми залишаємо 12 мільярдів як резерв, я поїду в Донецьк, зустрінуся з усіма шахтарями, покажу ці цифри, прийду до вас у парламент і скажу, скільки з 12 мільярдів ми віддамо безпосередньо шахтарям, а скільки з цієї суми буде знято і відправлено в бюджет на розвиток депресивних регіонів і на створення робочих місць. (Оплески)

Шановні колеги, тепер ще з дуже складного і неприємного, але я вам це буду так само доповідати. Йдеться про ціни на енергоносії. Ще раз нагадую, Російська Федерація підвищує вдвічі ціни на газ з 1 квітня. Росія є основною країною, яка видобуває найбільший обсяг енергетичних ресурсів. Тепер я вам покажу, що відбувається з цінами на природний газ для населення в країнах-імпортерах і експортерах енергоносіїв. Я не брав Німеччину, я не брав Великобританію, ну ті країни, що ви скажете, що там зовсім інші життєві стандарти. Я взяв такі країни, як: Росія, яка видобуває найбільший обсяг нафтопродуктів, Вірменія, Болгарія. Тож, сьогодні ціна на газ для населення в Україні становить 84 долари за тисячу кубічних метрів, а ціна на газ в Росії, яка нам його продає, яка видобуває найбільші обсяги газу і яка може задурно своїм громадянам віддавати газ, становить 128 доларів за тисячу кубічних метрів. Російська ціна на 44 долари вища, ніж українська.

Тепер я дам цифри, наприклад, Вірменії. У Вірменії ціна на газ — 380 доларів, в Румунії — 325, у Болгарії — 605, в Естонії — 562, в Латвії — 558, у Литві — 528, в Молдові — 470. Ми можемо це приймати, ми можемо це не приймати, тільки країна, яка не має необхідної кількості власного газу, а навіть якщо вона має, на відміну від Росії, не може поступати так безвідповідально чинити стосовно насамперед самої країни і наших дітей. Оця цінова політика по тарифах на енергоносії призвела до банкрутства НАК «Нафтогаз України», призвела до неймовірних боргів, які є сьогодні, і призвела, фактично, до переддефолтного стану в країні.

Тому у нас немає іншого виходу, як сказати Україні правду. В сьогоднішніх умовах ми зобов'язані підняти тарифи на енергоносії для того, щоб не збанкрутувала країна, для того, щоб нарешті відновити енергетичний баланс держави. І для того, щоб хоча б привести у відповідність ці ціни і тарифи не до економічного обґрунтованого рівня, а хоча б до сусідньої Росії, яка має власний газ і нафту, але на 40 відсотків продає його дорожче, ніж Україна своєму населенню.

Окремо так само покажу вам тарифи на теплопостачання. Беремо середньозважений тариф по Україні, він становить 84 долари. Беремо середньозважений тариф Росії. Він становить 127 доларів за тисячу кубічних метрів. Тепер теплоенергія, беремо середній тариф в Україні за одну гігакалорію, він становить 22,7, тепер беремо Росію, він становить 39,15. Якщо в когось є інші цифри, інша аргументація, ми готові вислухати.

Настав час казати правду і робити складні речі, і тому ми змушені сьогодні піднімати тарифи на енергоносії, що не робилось останніх майже 10 років. Але ми усвідомлюємо те, що просто підняти тарифи — це не означає, що люди платитимуть. Тому що в нас є неймовірна кількість бідних людей, вразливих людей, які не в стані платити, тому уряд оголошує про те, що якщо станом на сьогодні у нас під систему субсидій попадало 1,4 мільйона сімей, не громадян, а сімей — це загалом майже 5 мільйонів громадян, то з сьогоднішнього дня ми запроваджуємо найамбіційнішу програму підтримки малозабезпечених верств населення. Загальна кількість домогосподарств, яка потрапляє під нашу програму соціальної допомоги, збільшується з 1,4 мільйона домогосподарств до 4 мільйонів домогосподарств.

Ми покриваємо соціальною програмою допомоги 30 відсотків українського населення. Кожна малозабезпечена сім'я буде додатково отримувати на покриття своїх виплат, на сплату за житлово-комунальні послуги, яка підпадає під дію цієї постанови, до 500 гривень. Уряд прийняв відповідне рішення. (Оплески)

Тепер що стосується, шановні колеги, наступних кроків. У нас є заборгованість, про яку я вам задекларував. Загальна сума заборгованості по податку на додану вартість, яку ніхто не збирався виплачувати, за нашими даними, 21,7 мільярда гривень. Переговори з нашими кредиторами проходять дуже складно. Але ми боремося за кожну цифру, щоб ви зрозуміли, тому що в тому стані, в якому сьогодні Україна, їй ніхто не хоче давати гроші. Але ми знайшли підходи і переконання, як пояснити, що це треба робити, тому що ми націлені на реальні реформи. Я вам окремо хочу зазначити, щоб ніхто в цьому залі не казав про те, що це вимоги МВФ. Та ні, це вимоги часу, це вимоги моменту до того, щоб уникнути дефолту і банкрутства країни. Тому, повертаючись до питання відшкодування податку на додану вартість, ми виступаємо категорично проти схеми, яка була напрацьована в минулому році, а саме: видачі так званих казначейських векселів під столом, кому хотіли — тому видавали, кому не хотіли — тому не видавали. Ми ліквідовуємо інструмент казначейських векселів. (Оплески)

Що ми пропонуємо? Ми пропонуємо негайно влити кошти в українську економіку. Чи є в нас зараз гроші відшкодувати податок на додану вартість? Нема. І ми будемо так само казати вам правду: грошей в казні немає. Щоправда, у лютому, доки не прийшла нова влада, Міністерство доходів і зборів швиденько списало 5 мільярдів гривень на відшкодування ПДВ, на фірми, які не мали ніякого стосунку до ПДВ. Це ще було вкрадено за декілька днів 5 мільярдів гривень.

Наша пропозиція. Цей інструмент в Україні використовувався з 2004 року. Ми пропонуємо публічно, прозоро кожній компанії, яка має невідшкодований ПДВ, видати не векселі, а гарантовані державою облігації внутрішньої державної позики, під яку суб'єкти підприємницької діяльності підуть в банки і отримають дешеві і довгі кредити. Так ми повернемо в економіку близько 20 мільярдів гривень, які звідти були вкрадені і вилучені через невідшкодування ПДВ.

Друге. Що стосується позитивного так званого пакета. Ми провели переговори з низкою міжнародних фінансових організацій. Якщо ми приймемо рішення, які сьогодні вам оголошені, то ми вважаємо, що протягом 2014-го і 2015 року ми здатні зреалізувати дуже амбіційну інвестиційну програму. За рахунок чого буде ця програма. Я вам коротко скажу, про які обсяги коштів йдеться.

Я не можу зараз розкрити цифру, яка буде отримана у 2014 році від Міжнародного валютного фонду, але скажу вам загалом, скільки наш пакет дасть можливість влити коштів в українську економіку.

Отже, бюджетна позика Світового банку — це 1 мільярд доларів. Кошти, які виділяє Європейський Союз на так звану макрофінансову допомогу, — це 2 мільярди доларів. Сенат, Конгрес Сполучених Штатів виділяє 1 мільярд доларів на макрофінансову допомогу. 200 мільйонів доларів — це додатковий кредитний ресурс, який видає уряд Канади.

100 мільйонів доларів — це те, що пропонує уряд Японії. 100 мільйонів доларів, які вчора оголосив польський уряд. 200 мільйонів доларів, які додатково дасть Світовий банк на так звану проектну діяльність. 200 мільйонів доларів — це Європейський банк реконструкції і розвитку. 170 мільйонів доларів — це Європейський інвестиційний банк. І 400 мільйонів доларів — це міжнародна фінансова корпорація.

Окрім цього, ми все-таки домовились з нашими кредиторами, щоб залишити такий інструмент підтримки економіки, як державні гарантії під інвестиційні проекти. Це 25 мільярдів гривень, які ми зможемо віддавати під агропромисловий і індустріальний сектор. Загальний обсяг, який ми бачимо, підтримки економіки становитиме 13,6 мільярда доларів США. Якщо цей пакет буде, прийнятий.

Тепер окремо по проектах, які ми хотіли би реалізувати в 2014—2015 роках. Я на базових зупинюся.

Модернізація газопроводу. Наші магістральні газопроводи. Це спільний проект ЄБРР і Європейського інвестиційного банку. Під цей проект залучимо 308 мільйонів євро.

Далі. Будівництво метрополітену в місті Харків. Під цей проект протягом 2014-го і 2015 року — кошти Європейського інвестиційного банку, ЄБРР в розмірі 300 мільйонів євро.

Далі. Підтримка реформування оптового ринку електроенергії. Кошти Європейського банку реконструкції і розвитку — 70 мільйонів.

Наступний проект — це розширення Каховської ГЕС. Ми не маємо остаточної цифри, але Міжнародний європейський банк реконструкції і розвитку готовий кредитувати.

Далі. ЛЕП Луцьк—Тернопіль — це також проект Європейського банку реконструкції і розвитку.

Далі. Розвиток мережі електропередач саме на півдні України, де у нас є найбільші проблеми і де у нас є найбільші втрати. Це до 40 відсотків втрат в енергетичних мережах країни. Також Європейський банк реконструкції і розвитку.

Далі. Завершення будівництва метрополітену в Дніпропетровську. Європейський інвестиційний банк готовий фінансувати на це 152 мільйони євро.

Далі. Муніципальна програма в Україні. Це те, що потрібно головам міст, маленьким містечкам на підтримку місцевого самоврядування і реалізації проектів у цих маленьких містечках. Це 400 мільйонів євро. І основний кредит щодо кліматичних змін України — це також програма Європейського інвестиційного банку, який має відношення до екології. Це ще 200 мільйонів євро.

Ще раз зазначу, що в нас залишається кредитний ресурс, який може видаватися під державні гарантії центрального уряду — це 25 мільярдів гривень.

Окремо хотів би зазначити про ту політику, яку, ми вважаємо, повинен сповідувати Центральний банк. Національний банк є незалежною установою, і уряд не має права і не буде ніколи диктувати політику Центральному банку. Але, на наше переконання, ставки залучення у розмірі 25 відсотків, а кредитні ставки у розмірі 35 відсотків є неприйнятними. Ми закликаємо Національний банк розпочати найширшу програму рефінансування комерційних банків під ставку 14 відсотків. Це дасть можливість відправляти ресурс в економіку за ставкою не вище 17—18 відсотків. При інфляції 12—14 відсотків, шановні колеги, плата за ресурс становитиме всього-навсього 4—5 відсотків, як є в країнах — членах Європейського Союзу. Ціни зросли на 14, ставка у кредитуванні — 18. Фактична плата 4 відсотки. Ми працюємо над цією програмою з Національним банком України.

Шановні колеги! Там є низка речей, які стосуються переформатування програми з допомоги сім'ям з дітьми. Ми, з одного боку, змінюємо суми за першу, другу і третю дитину, але, з другого боку, збільшуємо разову виплату і продовжуємо її з трьох до чотирьох років. Вам міністр соціальної політики про це доповість. Там є маса речей, які, ще раз кажу, не викличуть оплесків, але нам аплодуватимуть наші діти. Тому що ми врятуємо країну, ми врятуємо українську економіку. І у 2015 році, і далі Україна вийде з падіння і продемонструє економічне зростання, зайнятість, збільшення соціальних стандартів і високі економічні стандарти країни. Прошу підтримати і врятувати країну. Дякую за увагу.

Доповідь друкується з офіційного сайту Верховної Ради України.

Ми прийняли рішення в поточному році не вводити оподаткування доходів з банківських вкладів

Ветеранам Великої Вітчизняної війни, жителям міста Миколаїв

Дорогі друзі!

Сердечно вітаю вас із 70-річчям визволення Миколаєва від фашистських загарбників.

Сьогодні ми вшановуємо фронтовиків, які боронили миколаївську землю, наближали день свободи і незалежності. Немеркнучий подвиг воїнів, моряків-десантників — одвічний взірець любові до Батьківщини. Їхні імена, самопожертва і відвага живуть у граніті меморіалів, у вдячній пам'яті земляків, у полум'ї Вічного вогню, до якого люди несуть квіти і перед яким схиляють голову.

Приклад відважних захисників завжди буде духовною опорою в утвердженні суверенної, демократичної Української держави. Переконаний, що ви, шановні миколаївці, зробите все можливе, аби у мирі і спокої розквітав ваш чудовий край причорноморських степів, міцніла й звеличувалася корабельна столиця України.

Цього святкового дня бажаю усім вам міцного здоров'я, родинного благополуччя, безхмарного неба та злагоди у ваших оселях.

Виконуючий обов'язки Президента України, Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ.

Живий приклад для наслідування

28 березня в Миколаєві врочисто відзначають 70-річчя визволення міста від німецько-фашистських окупантів. Ця переможна операція почалася з подвигу десанту під командуванням старшого лейтенанта Костянтина Ольшанського** (на знімку на 1-й сторінці) **— найяскравішої сторінки в історії Великої Вітчизняної війни.

Фашисти запекло обороняли Миколаїв — окрім звичайних частин вермахту, тут перебували війська СС і батальйони «власовців». Березневе бездоріжжя заважало оперативно сконцентруватися радянським частинам. Тому було ухвалено рішення висадити в тилу противника — в районі морського порту — десант, перед яким стояло подвійне завдання: раптовим ударом по ворогу спричинити паніку й зірвати задуми знищення портових споруд.

Загін, сформований із 68 добровольців, у ніч на 26 березня на рибацьких човнах дістався до місця й зайняв оборону. Дві доби десантники вели нерівний бій, в якому німці використовували танки, артилерію, вогнемети, запалювальні снаряди й димові шашки. Герої гинули, але загін продовжував відбивати безперервні атаки ворога. 27 березня загинув командир Костянтин Ольшанський. Живими залишилися лише 12 бійців: поранені й знесилені, вони протрималися до підходу своїх і відступу німців.

Перші пробилися до місця бою десанту Ольшанського розвідники мотоциклетного батальйону. Вони побачили моторошну картину: руїни, котрі ще диміли, розбита німецька техніка й сотні трупів гітлерівців, якими було всіяно підступи до укріплень загону.

Половина вцілілих десантників померли від ран або загинули вже незабаром в інших боях. Шістьом, що залишилися живі, в березні 1964 року було присвоєно звання почесних громадян Миколаєва. На жаль, нікого з них уже не залишилося. Останнім у 1995-му помер миколаївець Микита Андрійович Гребенюк.

Це був єдиний десант в історії війни, всім без винятку 68 учасникам якого присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Іменами ольшанців називали вулиці, навчальні заклади, кораблі... Полеглих в жорстокому бою героїв було поховано на центральній площі Миколаєва. Тут на їхню честь зведено меморіал і горить Вічний вогонь пам'яті **(на знімку)**.

Саме в ці дні, рівно через 70 років, прийшла новина із Криму про трагедію зовсім іншої війни. Російські окупанти захопили великий десантний корабель «Костянтин Ольшанський», котрий тримався до останнього. Українські моряки встигли перед штурмом зіпсувати свій корабель, перетворили його на металобрухт, що не підлягає відновленню. «Костянтин Ольшанський» зволів загинути, але не здатися ворожій живим.

А в Миколаєві пам'ятають і шанують пам'ять визволителів, згадуючи про них не тільки в переддень знаменних дат. У місті, крім головного меморіалу, є ще один скромний пам'ятник Героям-ольшанцям і музей на місці висадки легендарного десанту. Сюди регулярно приходять місцеві жителі й найчастіше — молодь, школярі й студенти.

Днями, напередодні 70-річчя з початку операції ольшанців, жителі Корабельного району міста Юрій Решетник та Ігор Арчибисов провели тут екскурсію для юних вихованців спортклубу «Ілля Муромець» та їхніх батьків. Разом із дітьми данину подвигу легендарного десанту віддали дорослі сильні чоловіки — учасники Народного ополчення, нещодавно створеного в Миколаєві.

Пам'ятник, штаб десантників, будинок їхнього провідника — рибалки Андрія Андреєва, пам'ятний знак на березі розташовані на лінії однієї вулиці — вулиці Ольшанців. До екскурсії приєднувалися й жителі вулиці.

Доповнила розповіді краєзнавців-волонтерів і 80-річна Валентина Канайкина, батько якої в ті роки працював у рибоколгоспі імені Ворошилова й допомагав готувати човни для десантників. За її словами, в кожному будинку вулиці жили червоноармійці, але збирали десант із добровольців — «з таких, щоб міцні були». Старі люди згадують, як порадувала всіх довгоочікувана звістка: прийшли наші! Як у коротких перервах між обстрілами місцеві, ризикуючи життям, намагалися пробратися до десантників, щоб передати їм їжу. Потім, під руїнами укріплень, знайшли загиблу жінку з бідончиком, повним води, яку вона не встигла донести визволителям...

70 років минуло відтоді — ціле людське життя. Але реальність ще раз підтверджує: немає давнини часів. Треба знати й пам'ятати подвиги захисників нашої землі. Вони й сьогодні — живий приклад мужності, відваги, справжнього патріотизму. Приклад для наслідування.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

Фото автора.

Унікальний дитячий будинок руйнувати не можна

Справжня турбота про сиріт — це не ліквідація «Центру опіки», а використання його позитивного досвіду в інтересах дітей

Тривожна стаття «Маріупольські депутати взялися за «дитяче питання» була опублікована в «Голосі України» 9 липня 2013 року. Хотів би подякувати газеті та її журналістові Лілі Кущ за порушену тему. У статті йдеться про прагнення міської ради й колишнього Уповноваженого Президента України у правах дітей Ю. Павленка реорганізувати, а за фактом — практично ліквідувати дитячий будинок «Центр опіки» в місті Маріуполі.

Важко переоцінити актуальність цієї публікації, тим паче що на сьогоднішній день викликає занепокоєння принцип виконання програм, пов'язаних із подоланням сирітства в Україні. Численні сюжети в засобах масової інформації свідчать про те, що до виконання Національної програми з подолання сирітства багато чиновників підходять бездумно й легковажно.

В умовах кризового стану країни, коли значна кількість населення проживає у складних матеріальних умовах, особливої уваги з боку суспільства вимагає розумний підхід до вирішення долі дітей, що залишилися без батьківської турботи, і належної уваги до їхнього виховання.

Це ставить перед органами державної влади на місцях і місцевого самоврядування завдання збереження позитивного досвіду дитячих сирітських установ, що мають успішні результати своєї діяльності. На мою думку, заклик до загального переходу на сімейні форми виховання сьогодні в значній кількості випадків виконується формально, без урахування реальних можливостей для всебічного розвитку знедолених дітей.

Перебування дітей у прийомних родинах і дитячих будинках сімейного типу не забезпечує їм після повноліття належних умов для проживання, працевлаштування й нормального входження у громадське життя. І в цій ситуації ми просто зобов'язані уважно вивчати, зберігати й розвивати позитивний досвід таких установ, як Маріупольський будинок «Центр опіки». Адже ламати завжди простіше, ніж будувати.

Я відвідував маріупольський «Центр опіки» не раз і мав можливість переконатися в ефективності його роботи. **Ця модель має право не лише на існування, а й на поширення власного досвіду роботи в масштабах усієї держави.**

Це заклад нового типу, що кардинально відрізняється від наявної нині системи інтернатів. У його стінах перебувають діти від народження до повноліття. Діти різного віку, але з однієї сім'ї, завдяки структурі дитячого будинку можуть перебувати в одній установі й зберегти сімейні зв'язки.

З метою зміцнення матеріально-технічної бази центру, оздоровлення дітей, облаштованості житла випускників 1999 року було створено піклувальну раду, котра з перших днів діяльності закладу допомагає вирішувати всі питання. На ці цілі за період роботи установ було залучено понад 13 мільйонів гривень спонсорських внесків.

За 15 років існування дитячого будинку, врятовано понад 1450 дітей. Не секрет, що досі з інтернатів часто втікають дітлахи, щоб розшукати своїх братів і сестер, які перебувають в інших установах. Вдумайтеся: за весь період роботи центру його вихованцями не було здійснено жодного правопорушення або злочину, не було зареєстровано жодної втечі, ніхто не був на обліку в дитячій кімнаті міліції!

Нині в дитячому будинку перебувають 80 вихованців. У його стінах підопічні не тільки зігріті, нагодовані, одягнені, а й проходять гарну школу підготовки до самостійного життя.

Діти шкільного віку вчаться у класах загальноосвітньої школи разом із дітворою зі звичайних сімей. Ці сім'ї часто запрошують вихованців до себе в гості, що дає змогу їм бачити модель соціально благополучної родини.

У позаурочний час вони відвідують спортивні та культурно-просвітні установи, де розвивають свої здібності відповідно до власних інтересів і схильностей. Показником ефективної організації роботи з розвитку творчих здібностей вихованців є їхня участь і перемоги в міських, обласних всеукраїнських і міжнародних конкурсах і змаганнях.

Ні для кого не секрет, що ст. 46 Житлового кодексу України, відповідно до якої дитина-сирота повинна одержати житло, не виконується, тому діти цієї категорії найчастіше після виходу з інтернатної установи або навіть дитячого будинку сімейного типу залишаються на вулиці. Тож, відповідно до статистики, показники злочинності серед дітей цієї категорії доволі високі.

Після закінчення школи «Центр опіки» патронує вихованців, які вступили на навчання до середньо-спеціальних та вищих навчальних закладів міста. Діти-студенти проживають у двох трикімнатних квартирах, придбаних на кошти, подаровані спонсорами. З ініціативи адміністрації й піклувальної ради установи вирішуються питання придбання власного житла для випускників дитячого будинку.

Завдяки тому, що керівництво й піклувальна рада центру залучають спонсорські кошти на утримання кожної дитини й ведуть цілеспрямовану роботу із забезпечення їх житлом, є можливість за три-чотири роки зібрати кошти на купівлю випускникам власного житла. Нині придбано п'ять таких квартир, в яких живуть колишні вихованці центру.

Велике значення в дитячому будинку приділяється роботі з дітьми, чиї родини опинилися в складній життєвій ситуації, з наступним поверненням до рідних біологічних родин. За 15 років у біологічні родини повернулися 315 дітей.

На тлі такого величезного практичного досвіду роботи зазначеної установи, його досягнень мене дивує ставлення до «Центру опіки» з боку місцевої влади, яка докладає чимало зусиль для його реорганізації, а по суті — ліквідації. І все це під приводом невідповідності форми установи новій нормативно-правовій базі. Але де ж державний підхід міської ради до нагальної проблеми, де справжня турбота про дітей?

Як народний депутат, я направив запит до тодішнього Прем'єр-міністра України М. Азарова із проханням прийняти рішення про організацію й проведення експерименту всеукраїнського рівня на базі маріупольського «Центру опіки». Міністерство науки та освіти відповіло, що вони готові розглянути це питання, але необхідно, щоб управління науки та освіти Маріупольської міськради підготувало на профільне управління облдержадміністрації відповідне клопотання, а обласна адміністрація, у свою чергу, вийшла на міністерство. У принципі, нічого складного, питання цілком розв'язне. Ще в жовтні 2013 року я письмово звернувся до Маріупольського міського голови Ю. Хотлубея, де все виклав, однак віз і нині там: міськрада дедалі ратує за реорганізацію.

І все-таки щиро хочеться вірити, що голос розуму нам таки восторжествує й державні мужі будуть не машинально із запопадливістю намагатися виконати якісь програми, а насамперед замисляться про сьогодення й майбутнє дітей. **Упевнений, у цій ситуації найправильнішим рішенням буде проведення зазначеного експерименту, під час якого вдасться зберегти унікальну установу — «Центр опіки» в Маріуполі — й поширити його позитивний досвід загалом по Україні.**

Володимир БІДЬОВКА, народний депутат України.

За 15 років існування дитячого будинку, врятовано понад 1450 дітей

Генасамблея ООН і кримська резолюція

Учора у Генеральній асамблеї ООН обговорювали ситуацію в Україні. Через різницю у часі дискусія відбувалася пізно ввечері, коли номер нашої газети вже був у друкарні. Утім, хоча цей текст готувався ще до початку засідання, можна з високою долею вірогідності прогнозувати, що резолюція Генасамблеї Об'єднаних Націй буде схвалена. Причин цього декілька.

Перша — в асамблеї ніхто немає права вето, рішення приймаються простою більшістю голосів. Тому у Росії не буде можливості заблокувати проходження документа, як це вона зробила з резолюцією Ради Безпеки ООН щодо Криму 15 березня.

Друга причина полягає в тому, що проект документа став предметом широкої дискусії ще до початку засідання, а найбільш спірні позиції (як-от створення демілітаризованої зони в Криму) з нього були вилучені. В проекті резолюції пропонується підтвердити суверенітет, незалежність і територіальну цілісність України та закликати всі країни утриматися від дій, спрямованих на порушення її територіальної цілісності, включно зі спробами модифікувати український кордон шляхом застосування сили у неправовий спосіб.

І, нарешті, третє — резолюції Генеральної асамблеї ООН, незважаючи на велику політичну вагу, мають рекомендаційний характер. Якщо Росія наважилася порушити такі значно важливіші документи, як Хартія ООН, то навряд чи московські дипломати лягатимуть кістьми заради необов'язкової до виконання поради. Нехай вона навіть «родом» з ООН. Водночас наближені до дипломатичних кіл експерти вважають, що голосування по резолюції виявить цілий пласт залежних від Росії та Китаю країн, які не підтримають документ.

На знімку: зал засідань Генасамблеї.

Фото прес-центру ООН.

Навіть нейтральна Швейцарія — проти

«При збереженні політичної нейтральності та діалогу з усіма сторонами швейцарська влада вирішила заморозити будь-які можливі активи колишнього українського президента та його оточення у Швейцарії, зупинити експорт воєнних матеріалів до Росії, переглянути питання проведення переговорів щодо угоди про вільну торгівлю з Росією разом з державами—членами Європейської асоціації вільної торгівлі і тимчасово зупинити програму підготовки кадрів для російських військових», — йдеться у повідомленні швейцарського уряду.

«Анексія Криму Росією суперечить міжнародному праву загалом і принципам територіальної цілісності держав зокрема. Цією дією, яка суперечить також Гельсінській угоді, Росія порушила свої міжнародні зобов'язання в рамках низки двосторонніх і багатосторонніх договорів», — зазначено в заяві. Раніше Швейцарія запровадила фінансові санкції до понад 30 колишніх високопосадовців України і наближених до них людей, **повідомляє «Радіо Свобода» з посиланням на прес-службу Федеральної ради Швейцарії.**

МВФ простягає кредит допомоги

Від 14 до 18 мільярдів доларів виділить МВФ протягом наступних двох років за програмою «стенд-бай». Це — один з підсумків роботи місії Фонду у Києві, яка учора завершила свою роботу.

«Досягнуто угода з офіційними органами підлягає затвердженню керівництвом і виконавчою радою МВФ. Очікується, що виконавча рада розгляне її у квітні, після ухвалення офіційними органами країни дієвого та всеосяжного пакета попередніх заходів, покликаних стабілізувати економіку та створити умови для довготривалого економічного зростання», — йдеться в заяві глави місії МВФ Миколи Георгієва, оприлюдненій учора.

За його словами, програма фонду може стати частиною широкої міжнародної фінансової підтримки України на суму до 27 мільярдів доларів упродовж наступних двох років, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

ЦИТАТА

Президент Білорусі Олександр ЛУКАШЕНКО в інтерв'ю «Шустер Live»: «Щодо Януковича: ну, який він для мене Президент? Ось останній його виступ: товариші, панове, я живий, здоровий, я головнокомандувач Збройних Сил. Одразу запитання: а де твоя армія?»

За його словами, президент має бути зі своїм народом, як би не було важко: «Навіть якщо в тебе завтра стрілятимуть і тебе вб'ють — така твоя доля. Отже, ти повинен принести себе в жертву. А як же? В резиденції сидіти, упиватися своєю владою, а коли важко, то втекти? Ні, я цього не визнаю».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Білий дім дає зелене світло експорту газу

Саміт США — ЄС у Брюсселі відбувся під знаком України, що стало в останні тижні традиційним явищем для світової політики. Хоч як це парадоксально, але російська агресія «прискорює американо-євросоюзівський економічний союз». США та ЄС продемонстрували готовність якнайшвидше підписати «всеохоплюючу та амбітну» Угоду про трансатлантичне торговельне та інвестиційне партнерство», що створить найбільшу у світі зону вільної торгівлі.

Серед результатів саміту й підтвердження посилити санкції, якщо Кремль продовжуватиме дестабілізовувати ситуацію. «Ми єдині у нашій підтримці для України та рішучості ізолювати Росію й змусити її заплатити за свої дії», — наголосив Барак Обама на підсумковій прес-конференції, підтвердивши при цьому, що Брюссель та Білий дім координують підготовку до запровадження більш жорстких санкцій проти РФ, якщо та «спробує піти далі на територію України».

Крім того, Білий дім позитивно відповів на пропозицію ЄС постачати американський газ до Європи, щоб зменшити залежність від російського блакитного палива. Барак Обама заявив: США готові допомогти Європі у диверсифікації поставок цього енергоносія, експортуючи свій зріджений природний газ. Механізми, які уможливлять таку торгівлю, вже запущено.

У контексті кризи в російсько-українських відносинах Захід переглядає також і роль Північноатлантичного альянсу. Глава Білого дому звернув увагу на неприпустимість зменшення видатків на оборону, яку здійснюють окремі країни НАТО: «Якщо маємо колективну оборону, то кожен мусить у це вкладати (...). Ситуація в Україні нагадує нам, що наша свобода не є чимось безкоштовним. Ми мусимо бути готові інвестувати у нашу колективну оборону». Щодо членства нашої держави в Альянсі, то відповідь Б. Обами була однозначною: жодних «нагальних планів» прийняття України та Грузії до Альянсу немає. При цьому він підкреслив: «Україна не домагається євроатлантичної інтеграції через складні відносини з Росією».

Коментатори звертають увагу також на ще одне висловлювання глави Білого Дому. Виступаючи у Брюссельському палаці мистецтв, він підкреслив: оскільки Україна не є членом НАТО, Захід «не може усунути Росії з Криму ані відлякувати її від дальшої ескалації з використанням збройної сили». Тому Б. Обама наполіг на дипломатичному розв'язанні україно-російської кризи: «Якщо будемо діяти єдиним фронтом, росіяни зрозуміють, що шляхом використання брутальної сили вони не досягнуть безпеки, добробуту і статусу, якого прагнуть».

Президент США Барак Обама, голова Європейської Ради Герман Ван Ромпей і президент Єврокомісії Жозе Баррозу (зліва направо) проводять спільну прес-конференцію під час саміту ЄС—США в штаб-квартирі Євросоюзу у Брюсселі.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

Фото Xinhua/Укрінформ.

АКЦЕНТ

Півострів задоволень

Російська влада вивчає можливість створення гральної зони в Криму. Про це заявив високопоставлений чиновник у Москві агентству Bloomberg. Такий варіант обговорювався й на нараді в російському уряді під головуванням віце-прем'єра Дмитра Козака. Якщо плани чиновників втілять у життя, Крим стане «зоною порочних задоволень» для багатих росіян та їхніх союзників з Венесуели, Вірменії, Південної Осетії. Для цього передбачаються пільги для компаній «грального бізнесу».

Треба підкреслити, що на всій території РФ гральний бізнес, як і «однорукі бандити», суворо заборонений. Тобто Крим, виявляється, потрібний не тільки для того, щоб розмістити там мільйон солдатів, а й для того, щоб півострів став для Росії тим же, чим для США був острів Куба часів диктатора Батісти, — зоною «забав і розваг».

Письменник Василь Аксьонов у труні перевернувся. Його повість «Острів Крим» реалізується на практиці не білими офіцерами, що захистили Крим від більшовицької зарази, а сучасними російськими моралізаторами з Кремля, які захистили за допомогою зброї «права російськомовного населення» Кримського півострова. Ці права, виявляється, полягають у тому, щоб змусити кримчанина піти в казино й програти останні гроші, а потім забутися алкоголем.

Нагадаємо, що «гральний бізнес» — це казино, зали автоматів, букмекерські контори, тоталізатори й картярські клуби, підпільні будинки з червоними ліхтарями. «Монте-Карло», яке планує створити Росія в Криму, має такий агресивний потенціал, що витіснить усі традиційні туристсько-рекреаційні зони.

Головний удар «московський гральний бізнес» завдасть по середньому класу кримчан, які протягом довгого часу налагоджували свій бізнес у галузі туризму, готельного господарства, громадського харчування. Можна з упевненістю прогнозувати, що російська корупційна бюрократія дасть бій місцевим господарям життя. Московські ротшильди змусять не просто «посунутися», а здати (подоброму, під дулами «ввічливих зелених чоловічків») ласі шматки берега Чорного моря, виноградники й унікальні вині підвали, які не дісталися під час війни навіть Гітлеру.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА, з архіву «Голосу України».

У Первомайську на Миколаївщині міліціонерів на службу благословив єпископ Вознесенський і Первомайський Олексій. Він роз'яснив міліціонерам Божі заповіді та закликав виконувати їх під час несення служби, *повідомляє наш кореспондент Ірина Нежигай*

У Хмельницькому за ініціативи благодійної організації «Напрям» організували навчання з надання першої долікарської допомоги. Навчання проводили фахівці Центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф. Вони ознайомили слухачів з принципами проведення серцево–легеневої реанімації, послідовністю надання першої допомоги при непритомності, кровотечах, переломах, *інформує наш кореспондент Ірина Козак*

А пам'яткам потрібен аудит

Учора у Київському апеляційному адміністративному суді вирішували долю скандально відомого будівництва за адресою вул. Олеся Гончара, 17-23. Цю земельну ділянку для зведення на ній елітного житлового комплексу в буферній зоні Софії Київської столична міська рада своїм рішенням передала ще 2004 року. Тоді ж активно протестувати проти запланованого будівництва почала громадськість. Її аргументи: забудовник не має усіх необхідних погоджень для проведення робіт, а саме будівництво може зашкодити Національному заповіднику «Софія Київська». Увесь цей час «Голос України» писав і про акції протесту, і про численні судові засідання, збившись з їх ліку. Вчора Феміда дала громаді привід для святкування.

«Ми перемогли», — не стримуючи радості, повідомила Ірина Нікіфорова, киянка-активістка. Щоправда, йдеться про перемогу в бою, а не у всій війні. «Це хоч і не остання крапка, але точно дуже важлива!» — зазначає активістка. Висновок суду: рішення Київради про передачу земельної ділянки визнано нечинним. Та святкувати активісти не поспішають. По-перше, друга сторона конфлікту може оскаржити це рішення у касаційній інстанції. А по-друге, за довгі роки протистоянь забудовник уже звів кількаповерхового «монстра». Що робити з ним — кияни поки що не знають. Припускають, що і це питання доведеться вирішувати в суді. «Боюся, що знести об'єкт уже нереально. Думатимемо, що робити», — каже І. Нікіфорова. Кияни готові йти на певні компроміси: якщо не повністю руйнувати будівлю, то принаймні понизити її поверховість і змусити забудовника відмовитися від планів облаштувати підземний паркінг, автомийку та басейн. Це, мовляв, хоч трохи зменшить негативний вплив новобудови на гідрогеологію району.

Та у столиці є чимало об'єктів, які потрібно не зносити, а навпаки — рятувати від знищення. Передусім ідеться про Гостиний двір. Увесь минулий рік громадськість намагалася виборюти право на існування цієї пам'ятки як культурного об'єкта. Утім, наміри забудовників перетворити його на торговельний центр взяли гору. Нині, після зміни влади, компанія, яка займалася реставрацією-руйнуванням Гостиного двору, начебто, виявилася тимчасового недієздатною. Громада ж отримала чи не останній шанс повернути цей культурний об'єкт у свою власність. «Сьогодні, як ніколи, актуальне питання повернення Гостиного двору громаді. Для цього є всі підстави, у тому числі й юридичні. Можна знайти інвестора і для відновлення Гостиного двору, і для наповнення його культурним змістом», — певен Олександр Бригинець, народний депутат, голова підкомітету з питань охорони та популяризації культурної спадщини Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності.

І взагалі, цей рік, на відміну від попередніх, не повинен бути перенасиченим боротьбою із забудовниками за збереження історичного архітектурного обличчя міста. Причини цього — фінансова скрута і тривожна ситуація в країні. Але як довго триватиме це «будівельне затишшя» — невідомо. Тому кожну мить потрібно використати із користю для міста і для країни. Передусім провести ретельний аудит пам'яток. З'ясувати не тільки те, що вже втрачено, а знайти ті об'єкти, які ще можна врятувати. «З'ясувати, хто власники будівель, чи укладали вони охоронні договори, як поводяться з нерухомістю», — каже києвознавець Владислава Осьмак. За її словами, у нас є нормальне пам'яткоохоронне законодавство, яке також передбачає кримінальну відповідальність за свідоме доведення до знищення пам'яток. І його просто необхідно почати виконувати. Інакше, припускає В. Осьмак, Київ може втратити свій унікальний неповторний образ. А разом із ним — усі мрії про розвиток туристичної галузі.

Тетяна СУВОРОВА.

Судді Микола Міщук, Тетяна Вівдіченко, Любов Гром.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Рівнегаз» оновив автопарк

На закупівлю 32 сучасних автомобілів підприємство спрямувало 8,7 мільйона гривень. 24 автомобілі марки «Volkswagen Transporter» будуть задіяні для роботи аварійно-диспетчерських бригад та експлуатаційних служб, які виїжджають на екстрені виклики. Це дасть змогу значно підвищити оперативність реагування на аварійні заявки та скоротити витрати пального. Ще вісім автомобілів передали експлуатаційним службам, які обслуговують газопроводи та споруди на них.

Як повідомив керівник «Рівнегазу» Петро Дубас, підприємство планує нинішнього року придбати ще чотири автомобілі «Volksvagen Caddy» та один екскаватор, щоб максимально забезпечити новим транспортом усі газоуправління області.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Від неділі житимемо за літнім часом

У ніч із суботи на неділю не забудьте перевести стрілки годинника на годину вперед. 30 березня Україна разом зі 110 країнами переходить на літній час. Це станеться о третій годині ночі. Відтак доба останньої неділі березня «схудне» на одну годину.

Порядок обчислення часу, згідно з яким проводяться перехід в останню неділю березня на літній час і повернення в останню неділю жовтня на зимовий час, було затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 13 травня 1996 року. Вперше літній і зимовий порядок обліку часу було введено в Англії 1908-го з метою економії і більш раціонального розподілу електроенергії протягом доби. У США літній час застосовується з 1918 року. Нині на літній і зимовий час переходять у всіх європейських державах і майже на всіх широтах — від Канади до Австралії.

У Музеї води повідають про витоки

У столичному Водно-інформаційному центрі (Музеї води) днями відкрито нову експозицію.

— Створити її у вигляді відеоінсталяції планували давно, — каже директор музею Олександр Попов. — Міні-відеофільм «Походження води на Землі» стає початком екскурсії по музею.

Екскурсовод Олександр Береговий знайомить відвідувачів із дивними експонатами. Серед них — і облюбований нареченими велетень-унітаз (мовляв, він приносить щастя молодятам), і технічні «водні» відкриття різних часів, і мешканці акваріума красені коропи, які «виконують бажання».

Але найбільше вражає мандрівка повнорозмірним муляжем тунелю підземної каналізації. Подібності до реального йому додають не лише гучні звуки стічних вод і сміття під ногами, а й велетенські пугала пацюків...

Головною метою новоствореної експозиції, й загалом діяльності Музею води, є донесення до широкого загалу інформації про надзвичайну важливість цієї речовини для усього живого на нашій планеті.

— Вода на Землі має космічне походження. Саме космічний лід став будівельним матеріалом для нашої планети. Та, незважаючи на це, варто знати, що прісна, придатна для вживання, вода становить лише три відсотки від усіх її запасів. Тому їх треба берегти! — зазначає науковий консультант проекту, академік НАНУ В'ячеслав Шестопалов.

Наталя МЕЛЬНИК.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Скасували Гуцульський фестиваль

На Прикарпатті відмовилися від проведення XXII Міжнародного гуцульського фестивалю.

Таке рішення ухвалили депутати Івано-Франківської обласної ради з огляду на кримські події та напружену ситуацію в країні. Заплановані бюджетні видатки на традиційне дійство на суму 600 тис. грн. вирішили спрямувати на мобілізаційні заходи.

За словами голови облради Василя Скрипничука, це правильно, оскільки «тривають військові дії і без деяких презентаційних заходів ми можемо обійтися».

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Ленін втратив охоронний статус

Консультативна рада з питань охорони культурної спадщини при департаменті культури і туризму, національностей та релігій Чернігівської облдержадміністрації розглянула питання щодо зняття з державного обліку пам'яток тоталітарного режиму. Згідно з її рішенням на Придесенні пам'ятники Леніну втратили охоронний статус. Консультативна рада також звернулася до Міністерства культури з пропозицією визнати пам'ятки тоталітаризму такими, що не підлягають занесенню до державного реєстру.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

ЦИФРА

2800 дітей працівників аграрної галузі та соціальної сфери села, котрі мешкають на Полтавщині, планують оздоровити цього літа у 12 профільних закладах згідно з відповідною державною програмою. При цьому батьки оплачуватимуть менше третини вартості путівок.

Вл. інф.

За «комуналку» не розраховуються

На Херсонщині збільшуються борги за житлово-комунальні послуги. За даними облдержадміністрації, лише протягом останнього місяця вони зросли на 14,4 мільйона гривень, сягнувши загалом 205,6 млн. грн. Причому їх левова частка припадає на обласний центр — 155,7 мільйона гривень. Найбільше мешканці краю винні за послуги центрального опалення — 113,1 млн. грн., водопостачання — 29,1. Комунальники кажуть: відбувається те саме, що й на початку 1990-х років, коли через безробіття та падіння доходів населення несплата за воду, тепло та електроенергію стала масовим явищем.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Курс гривні зафіксували

У Севастополі місцева влада встановила фіксований курс гривні. За це на позачерговій сесії проголосували депутати. Рішення ухвалили через необхідність проведення перерахунків соціальних виплат і зарплат, а також міського бюджету.

Севастопольський курс — 38 рублів за 10 гривень. Депутати зазначають, що їхнє рішення не вплине на роботу комерційних банків.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Педагоги–новатори презентували свої проекти

Виставка «ТехноПарк-2014» відбулася в Українській гімназії імені Івана Франка в Тернополі. Педагоги-новатори захищали свої проекти перед колегами, брали участь у конкурсі «Парадигма освітніх інновацій». Захід відбувся з ініціативи управління освіти і науки міської ради та Тернопільського комунального методичного центру науково-освітніх інновацій і моніторингу.

Особливо людно було біля стендів загальноосвітньої школи №4. Заступник директора Оксана Петкова **(на знімку)** розповідала про свій проект «Дитяче об'єднання «Веселкова країна». Починаючи з першого класу, в малюках намагаються закласти лідерські риси. Початкові класи мають свою країну, гімн, галстук, комірчик у кольорах веселки. Кожен клас — містечко, діти обирають його голову-старосту. Відбуваються «інтелектуальні зупинки», під час яких вивчають історію свого міста, правила вуличного руху тощо.

А ось проект вчительки образотворчого мистецтва цієї школи Галини Кизілової спрямований на те, щоб залучити дітей до мистецтва, навчити мислити креативно. На уроки приходять відомі тернопільські митці, дають майстер-класи, діти відвідують їхні майстерні, виставки, слухають лекції у навчальних закладах, де є відділи дизайну.

В навчально-виховному комплексі №35 вже кілька років успішно діє проект заступника директора з виховної роботи Оксани Вишинської «Школа шляхетності», де навчають правил етики й етикету, народних традицій.

Не менш цікаві проекти представили педагоги-предметники, психологи, соціальні педагоги, дефектологи. Переможцям конкурсу вручили дипломи і сертифікати.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Фото автора.

Вимагають чітко маркувати товари окупантів

Група активістів буковинського Євромайдану та спільноти «Чернівчани» пропонують додатково в магазинах маркувати товари, виготовлені в РФ. Це дозволить споживачам легше визначатися і бойкотувати російську продукцію. Відповідне звернення вони вже зареєстрували у міській раді, повідомляє активістка Надія Бабинська.

Минулого тижня активісти Євромайдану-Чернівці влаштували інформаційний рейд містом, роздаючи листівки щодо бойкоту російських товарів із переліком великих компаній та мережевих магазинів.

Тим часом у деяких кіровоградських супермаркетах почали приховувати інформацію стосовно походження товару. На цінникові вказують як країну-виробника Україну, а штрих-код на упаковці підтверджує, що товар все ж таки російський.

Можливо, це помилки працівників, проте патріотично налаштовані громадяни, які провели вже кілька акцій із закликом бойкотувати російські товари не лише в Кіровограді, а й по всій країні, бачать ситуацію дещо поіншому. Мовляв, так хочуть обійти бойкот і продати товари окупантів. У подібних випадках активісти закликають звертатися до органів захисту прав споживачів.

Сергій СУЛИМА, Петро МЕЛЬНИК.
Чернівці—Кіровоград.

Сьогодні у Харкові поховають керівника Народної ради Миргородщини

Десять днів боролися за життя Василя Третецького лікарі, та врятувати не змогли. 16 березня серед білого дня на центральній вулиці курортного міста 58-річного чоловіка кілька молодиків. Крім того, в нього вистрелили з мисливської рушниці, через поранену ногу чоловік втратив багато крові. Правоохоронці досі шукають зловмисників. Кримінальне провадження відкрито за ознаками замаху на вбивство.

Третецький був професійним військовим. Після звільнення в запас іще на початку 1990-х років займався громадською та політичною діяльністю. Як опозиційного політика в 1994-му земляки обрали його міським головою Миргорода. За часів «помаранчевої» влади працював заступником голови Харківської ОДА Арсена Авакова, згодом очолював приватну телекомпанію. Останнім часом координував дії Євромайдану в Миргороді, створив Благодійний фонд соціальної реабілітації учасників Майдану. Соратники Василя Третецького пов'язують збройний напад на нього саме з «євромайданівською» діяльністю. Зокрема, з його активною позицією стосовно усунення від влади корумпованих чиновників.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

Удвічі скоротили заборгованість перед працівниками підприємств Вінниці

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Люди стали отримувати більше після того, як ми детально проаналізували фінансове становище в трудових колективах, — каже начальник Вінницької державної податкової інспекції Мирослав Продан. — Під час співбесід з керівниками і власниками підприємств на конкретних цифрах переконали їх у необхідності платити трудівникам більшу суму грошей. Це дало можливість додатково наповнити бюджет податками на загальну суму сімсот тисяч гривень. Частину додаткових надходжень отримали завдяки проведеним заходам з легалізації тіньової зайнятості.

Віктор СКРИПНИК.

ФОТОФАКТ

У Києві в рамках 20-ї Міжнародної туристичної виставки UITT 2014 «Україна — подорожі та туризм» Міністерство туризму Ізраїлю встановило віртуальну Стіну Плачу, де всі бажаючі можуть залишити записки, які після виставки протягом місяця доправлять до Єрусалима.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Прокуратура зацікавилася невиплаченою зарплатою на хімзаводі

Костянтинівська міжрайонна прокуратура порушила кримінальну справу за результати перевірки дотримання вимог Закону "Про виконавче провадження" під час виконання судових наказів міським управлінням юстиції. У відділі Державної виконавчої служби управління перебуває справа щодо відшкодування заборгованості з заробітної плати в інтересах працівників Костянтинівського державного хімічного заводу. Загальна сума невиплат за 398 наказами становить 2,7 мільйона гривень. Однак ці рішення суду керівництво підприємства не виконує.

Працівники заводу кілька разів погрожували акціями протесту. Зокрема, в лютому робітники планували перекрити залізничну колію та заблокувати рух швидкісних поїздів «Хюндай». Обурює, що після тривалої вимушеної відпустки людей знову відправили «відпочивати» зі збереженням двох третин ставки. Тим часом ані раніше заборговані кошти, ані нараховані нині не виплачують.

Сьогодні правоохоронці розслідують справу щодо умисного невиконання рішення суду. До того ж міліція встановила, що з території заводу незаконно вивозять металобрухт. Розпочато кримінальне провадження.

Ліна КУЦ.
Донецька область.

СПОРТ

Чемпіонка стала заступником міністра

Знамениту біатлоністку Олену Підгрушну призначено заступником міністра молоді та спорту України. Нещодавно в Сочі вона разом з подругами по національній збірній завоювала «золото» Олімпійських ігор в естафеті. Крім того, Підгрушна — чемпіонка світу, п'ятиразова чемпіонка Європи, переможниця і призерка етапів Кубка світу.

Визначилися півфіналісти

Футбол. Кубок України. 1/4 фіналу. 26 березня.

«Десна» (Чернігів) — «Шахтар» (Донецьк). 0:2. 14 150 глядачів. **Голи**: Кобін, 48, Едуардо, 50.

«Славутич» (Черкаси) — «Нива» (Тернопіль). 1:1 (пенальті — 4:3). 10 300 глядачів. **Голи**: Олег Тарасенко, 11 — Семенюк, 90+4. **Вилучено** Фаворова («Славутич», 120, друге попередження).

«Тернопіль» — «Чорноморець» (Одеса). 0:1. 12 000 глядачів. **Гол**: Діденко, 90+5.

«Металіст» (Харків) — «Динамо» (Київ). 2:3. 22 408 глядачів. **Голи**: Бланко, 19, Юссуф, 85 — Ідейє, 7, 43, Ярмоленко, 73. На 79-й хвилині Ідейє не реалізував пенальті (вище воріт).

Матч у Харкові за рівнем гри і закрученим сценарієм відповідав фіналу. Стрімкий початок зустрічі, коли вже на 4-й хвилині Юссуф (належить «Динамо», орендований «Металістом») мав можливість забити м'яч, завершився швидким голом гостей. Його організували Вукоєвич і Гармаш, а завершив справу Браун Ідейє.

Цей епізод не збентежив господарів, вони намагалися атакувати флангами, поки один із рейдів харків'ян лівим краєм не завершився результативною передачею на Бланко, який другим дотиком відправив м'яч повз Рибку.

Хоч «Металіст» і продовжував атакувати, частіше бив по воротах гостей, але динамівці під завісу тайму вийшли вперед. Знову Ідейє, скориставшись нерозторопністю Ксьонза і Азеведо, пробив Горяїнова.

І другий тайм відзначався гостротою. Однак, здавалося, що влучний удар Андрія Ярмоленка зніме всі питання щодо переможця. Але все тільки починалося: Ідейє не реалізував пенальті, а Юссуф, вдало підключившись до атаки, скоротив відставання господарів до мінімуму.

Однак киянам вдалося втримати переможний рахунок, і вони вийшли до півфіналу. Туди потрапили також «Шахтар», «Чорноморець» і «Славутич».

Планується новий турнір для збірних

Проект, який планує реалізувати УЄФА, має назву «Ліга Націй» і повинен стартувати з сезону-2018/19.

Турнір відбуватиметься раз на два роки і має стати заміною великій кількості товариських матчів. Збірні країн Європи розподілять на чотири дивізіони, виходячи з рейтингу. В межах цих груп протягом сезону вони проводитимуть матчі між собою. Потім на нейтральній території влітку відбудуться півфінали та фінали. Найгірші та найкращі команди переходитимуть з дивізіону у дивізіон. Принципове рішення про проведення «Ліги Націй» мали ухвалити на конгресі УЄФА.

Понад 400 видів фіалок колекціонерів зі Львова, Тернополя та Івано–Франківська представлено нині у краєзнавчому музеї Чернівців. Виставка триває під девізом: «Коли у країні сумно, хочеться краси». Квіти можна буде побачити до 30 березня, *повідомляє наш кореспондент Сергій Сулима*

100 тис. грн. перерахували працівники ПАТ «Прикарпаттяобленерго» родинам шести загиблих Героїв Небесної Сотні з Івано–Франківської області. Загалом місцеві енергетики пожертвували на лікування постраждалих на Майдані та на його потреби 200 тисяч грн., *інформує наш власкор Галина Брухаль*

Двоголовий спирається на... свастику

«Фашисти майбутнього називатимуть себе антифашистами».
У. Черчілль.

Здається, у Володимира Путіна є всі підстави захищати своїх співвітчизників від неонацистської загрози. Для цього навіть не треба сколочувати військову потугу на українських кордонах, тим паче не треба націлювати «двоголового» на викльовування ласих шматків з чужих територій. Він і вдома цілком спокійно спирається на свастику, хоча цей факт не бентежить ні президента РФ, ні його підданих «антифашистів».

«Замість витрачання зусиль і коштів своїх громадян на втручання у внутрішні справи України та нікчемну пропаганду, яка є звичайним самообманом, спробами знівелювати демократичні надбання українського народу та виправдати брутальну окупацію Автономної Республіки Крим, радимо офіційній Москві привернути увагу до зростання проявів фашизму, ксенофобії, правопорушень за етнічною ознакою у Російській Федерації», — до контрнаступу на істеричну пропаганду власних фобій і міфів з боку «гарантів» нашої безпеки приєднався Департамент інформаційної політики МЗС України.

У його коментарі з приводу порушень прав людини в РФ наводяться конкретні факти, що підтверджують цю тезу. Наприклад, торік у жовтні, в День народної єдності у «першопрестольній» та сотні міст Федерації традиційні «Русские марши» супроводжувалися використанням свастики, символіки дивізій СС. Якщо саме це єднає їхній народ, то які претензії Кремль може висувати іншим державам? До речі, навіть маріонеткова самооборона Севастополя за своїм почерком — дублікат стилю есесівців. І не лише абревіатурою «СС»...

Від рук російських расистів та неонацистів, за даними інформаційно-аналітичного центру «СОВА», торік загинула 21 людина, було поранено 178 і дев'ять людей одержали серйозні погрози вбивством.

Початок 2014 року ознаменувався не лише посиленим пошуком «екстремістів» в Україні, а й продовженням шовіністичних масовок у армії Росії.

Від ксенофобського насилля постраждало 14 осіб, шість з них загинуло. Пам'ятники радянським воїнам та публічні місця дедалі частіше «оздоблюють» нацистською свастикою та людиноненависницькими написами. Улюблене гасло їхніх ідеологів «за что воевали наши деды» насправді є пустопорожнім тріпанням язиків. Висуньте як бойовий заклик у боротьбі з «бЕндеровцами» в Україні, у себе вдома воно засовується подалі за зуби: акти вандалізму, скоєні проти святого — пам'ятників цим самим «дедам» — нікого не підштовхують захищати історичну пам'ять і «наше всьо» від доморощених варварів. Можна до нападів епілепсії кричати про Україну, Естонію, Литву чи Латвію, де насміло́ються переносити останки з майданів у паркову зону, а в себе місця поховань закочувати під бетон — для паркінгів, автозаправок, офісних центрів. У себе вдома, як то кажуть, рука — владика...

Подвійні стандарти, усічена до нуля совість. Це і є ознака особливої обраності країни, де велич народу міряють територіями, а не масштабом справжньої — не показної духовності?

Крім звичайних нападів на «чужаків», зокрема, з використанням холодної, вогнепальної та травматичної зброї, російські ультраправі здійснюють вибухи і підпали будинків, гуртожитків та інших місць, де мешкають мігранти. Приклади такої «гостинності» наводять автори згаданого коментарю і вказують на ще одну тенденцію — зростання кількості проявів антисемітизму. Традиційно звинувачуючи нас у всіх протиєврейських гріхах, особливо «багато» їх «фіксували» під час Майдану, хоча насправді там пліч-о-пліч виборювали гідність і незалежність українського народу і «Правий сектор», і євреї, і навіть ветерани ізраїльської армії, російські політики не помічають цілком відкритого у центрі Москви обігу антисемітської літератури та вільного заклику до єврейських погромів у соціальних мережах. Не чують вони і запевнень єврейських громадських та релігійних організацій України про відсутність порушення їхніх прав та присутність у більшості з них бажання зі зброєю в руках захищати свою — нашу — країну від російських агресорів. Вибіркові проблеми зі слухом і зором — також ознака великодержавного шовінізму: офіційної доктрини Москви.

...Минулого тижня активною проросійською позицією на екранах засвітився одесит, який прагнув возз'єднати «чорноморську перлину» з «матушкой Росієй». І там він скакав з трикольором, і там щось несамовито вигукував, розмахуючи кулаком. «Одесита» вдалося ідентифікувати: «мирним» вітчизняним сепаратистом виявився санкт-петербуржець Антон Раєвський, член «Черной сотни» — російської радикальної організації нацистського спрямування. Тату з нацистською символікою на його передпліччі і російський прапор у руках — цей симбіоз справді загрожує не лише російськомовним в Україні, а й усім народам, на які споглядає господар войовничого птаха-мутанта. Та насамперед він небезпечний для самих громадян Федерації. Здається, Володимиру Путіну давно час залучити невпізнаних чоловічків для врятування росіян від «русского марша»...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«Пане Путін,не треба мене захищати!»

До корпункту «Голосу України» у Тернопільській області звернулася жителька обласного центру Антоніна Моставлюк. Жінка розповіла, що не може спокійно дивитися телевізійні новини. «Я — росіянка, півстоліття живу в Тернополі, все життя розмовляю російською, мене ніхто ніколи за всі роки не образив, — розповіла вона у телефонній розмові. — Тепер російський президент взявся захищати російськомовних в Україні. А мене хтось запитав, чи я хочу цього? Історія мого життя — цікава. Приїжджайте, розповім».

І ось я — на околиці Тернополя, в районі так званого селища цукровиків. Квартиру від заводу «Поділля» отримав чоловік Антоніни Олександрівни, який багато років працював там головним механіком. І вона трудилася на цьому підприємстві.

Пересувається жінка з допомогою ходунків. Вік поважний — вона 1927-го року народження. На столі — стосик медпрепаратів, апарат для вимірювання тиску. «Вік і хвороби беруть своє, — пояснює старенька. — А тут ще теперішні новини без ліків дивитися неможливо».

Допомагають Антоніні Олександрівні і сусіди. При мені сусідка принесла пакетик сметани. Люди тут — добрі, навіть бездомного пса пригріли, живе на сходовому майданчику. Що вже й казати про те, щоб піклуватися про старенькую.

— Я ніколи не відчувала неприязні з боку місцевого населення, — каже жінка, — хоч так і не навчилася розмовляти українською. Мабуть, якби заговорила, то ще гірше від Азарова (сміється). То навіщо калічити мову?

Моя сестра ще в дитинстві добре розмовляла французькою, а мені мови не давалися. Але дітей ми з чоловіком віддали до української школи, хоча багато хто з працівників заводу возив своїх до російської, в центрі міста. Навіть онук просився, що хоче навчатися у тій школі, що й мама, хоч моя донька живе у Німеччині.

Діти Моставлюків — донька Евеліна і син Володимир — вчилися добре. Евеліна нині викладає в Німеччині, Володимир має свою справу. Українська для них завжди була рідною, хоч розмовляли двома мовами.

Антоніна Олександрівна вважає себе патріоткою України. Жити в цій країні їй заповів брат Олексій Бардін, який загинув за визволення Полтави. «Це благодатний край, — писав він сестрі. — Я хочу, щоб ти тут жила».

Народилася Антоніна Бардіна (дівоче прізвище) в Ленінграді у багатодітній родині. Батько був заможним, мав маєток у Тверській губернії, невелику фабрику з переробки льону, який сам вирощував. Після революції хотів виїхати до Франції, але не вдалося. Одружився на місцевій заможній селянці. У тридцятих роках Олександр Бардін почав будувати дачу у Новому Петергофі. Солідну, зважаючи на те, що родина була чимала. Мабуть, на новобудову кинув оком хтось із тодішнього керівництва. Родину спочатку вислали до Тверської губернії, а потім главу сімейства заарештували. Іншими мотивами, крім корисливих, донька пояснити це не може, адже батько був далекий від політики. 1937-го Олександра Бардіна розстріляли. Антоніні тоді було десять років. Дітям сказали, що батько поїхав будувати Дніпрогес, і вони вірили в це, аж поки у школі однокласник якось зло кинув: «Твій батько — ворог народу і його за це розстріляли».

— Над нами завжди висіло клеймо дітей «ворога народу», — згадує Антоніна Олександрівна.

Коли після успішної здачі вступних іспитів до медичного інституту дівчину не зарахували через дамоклів меч доньки «ворога народу», поїхала в Україну. Вступила до Смілянського технікуму харчової індустрії. Навчалася одразу на двох факультетах: цукровому і бродильному. На останньому курсі вийшла заміж за Василя Моставлюка, який був родом з Вінниччини. Хлопця також вважали неблагонадійним. Одразу з випускного у 1941-му його забрали до військового училища. Під Вапнярkою потрапив у полон. Місцева жіночка сказала, що то — її син, і його відпустили. Дістався рідного Томашполя, після визволення якого від німців його мобілізували.

Воював у штрафному батальйоні. З такими біографіями Моставлюкам була закрита дорога до партії, а значить — про кар'єрне зростання годі було й думати. Утім усюди, де вони працювали, їх пам'ятають як порядних, чесних, принципових фахівців.

Антоніна Олександрівна очолювала лабораторії контролю за якістю на підприємствах харчової промисловості. Посада вимагала принципової позиції, не раз доводилося воювати з керівництвом, але ніколи не відступала від закону. Вона й нині цим пишається.

Після закінчення технікуму молоде подружжя скерували на роботу до Латвії. Відпрацювавши належне, переїхали до Рівного, а вже звідти — до Тернополя.

— Це моє рідне місто, — каже Антоніна Олександрівна. — Тут виросли мої діти, тут поховані моя мама, яку я забрала до себе, чоловік. В цю землю ляжу і я. Смутку за Росією не маю. Років із десять тому їздила востаннє у Тверську область. Батьківський дім (там тепер будинок піонерів) стоїть досі. Місцеве начальство пропонувало: «Приїжджайте, віддамо будинок». Але я не погодилася.

Боляче, що нині Путін погрожує Україні. Українці у своєму домі самі розберуться. Нині багато хто в Криму радіє, що він відійшов до Росії. Гадаю, дарма: нічого доброго населенню півострова це не принесе. Послухайте мене, старої жінки, яка багато чого бачила на своєму віку.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

На знімку: **Антоніна Моставлюк.**
Фото автора.

Вибіркові проблеми зі слухом і зором — також ознака великодержавного шовінізму

Тихо гине газета обласної ради

Проіснувавши ледь півроку, комунальне видання вже опинилося на межі банкрутства

Комунальна преса для органів самоврядування на Херсонщині, наче валіза без ручки: викинути ніби шкода, а нести важко. Грошей на утримання ЗМІ в скарбничках громад немає, але із співзасновників газет місцеві ради не виходять, ба — навіть бездумно створюють нові видання без будь-якої нагальної потреби. От і Херсонська обласна рада торік заснувала своє видання «Наддніпрянська правда плюс», надавши редакції статус комунального підприємства. І тепер обходиться з ним, як зла мачуха з голодним сиротою.

Наддніпрянська правда

Газета Херсонської обласної ради www.np.ks.ua

№ 4 (15) ЧЕТВЕР, 6 лютого 2014 РОКУ

Читайте в номері:

Віктор Пелих: Наукова рада вгрунтує екологію Херсонщини 2 стр.

Пам'ятають і пишаються 3 стр.

Нет Кабмина - нет кредита 11 стр.

В Каховке воюют с «черными археологами» 14 стр.

Сочи - 2014: олимпийский прогноз для Украины 20 стр.

Національний природний парк «Джарилгачський» 24 стр.

Одно из семи природных чудес Украины

3 февраля далекого 1828 года основана Аскания Нова, но тот момент экономии немецкого герцога Ангальт-Кеттенского, на территории которой в дальнейшем был создан биосферный заповедник, столь полюбившийся украинским и иностранным туристам.

Окончание на стр. 12

Нова форма діалогу

У Херсонській області впроваджується проект «Підтримка ініціатив місцевих громад». Саме він і став справжньою лабораторією зі створення нової форми діалогу між владою та жителями області.

Закінчення на стр. 5

В 2014 году вырастут выплаты малообеспеченным семьям с детьми

Окончание на стр. 2

Деньги любят тишину

Окончание на стр. 2

Перший номер тижневика вийшов п'ятитисячним накладом у листопаді 2013-го. А на 2014-й він уже зібрав майже дві тисячі передплатників, що досить добре для геть не розкрученої газети регіонального рівня на початковій стадії її існування. На гроші від передплати редакція видавала зарплату своїм працівникам, оплачувала папір та типографські послуги, чесно виконуючи соціальне замовлення свого засновника. Та засновник про комунальне підприємство «Наддніпрянська правда плюс» геть забув: із 210 тисяч гривень, передбачених у бюджеті на його фінансування у нинішньому році, редакція не отримала ні копійки. Задля економії обсяг видання скоротився вшестеро: з 24 до мізерних 4 сторінок, а далі й зарплату журналістам не буде чим платити.

— Говорити про майбутнє тижневика просто ні з ким: голова облради регіонал Віктор Пелих подав у відставку, депутатам та новому керівництву облдержадміністрації тема не цікава взагалі. Таке враження, що про нас просто забули і щосили намагаються не згадувати. А ми ледь животіємо: весь редакційний колектив із семи осіб тісниться в одній невеличкій кімнатчині у колишній будівлі облвиконкому — про дотримання будь-яких санітарних норм навіть не йдеться. Ще торік обіцяли виділити з бюджету на оргтехніку сорок тисяч гривень. Але Держказначейство платіж тоді заблокувало, і старі принтери та комп'ютери для набору текстів, верстки й макетування газетних номерів я випросив «під чесне слово» у трьох своїх друзів-підприємців. У таких умовах можна проіснувати ще місяць-два, а далі — гаплик. То, може, облрада не мучила б людей, а чесно зізналася, що в існуванні свого друкованого органа не зацікавлена і має намір його закрити. Нам було б легше: принаймні, розпрощалися б з останніми надіями, визначилися б на перспективу і розійшлися шукати нову роботу, — каже редактор газети Олег Грушко.

Хоч як парадоксально, газетам райрад та райдержадміністрацій у сільських районах Херсонщини виживати навіть легше. На віддалений район, як правило, є тільки одна газета, і всю комерційну рекламу несуть саме до її редакції — інших варіантів просто немає. Тоді як в обласному центрі — з десяток видань, орієнтованих на читацьку аудиторію регіону, де більше професійних журналістів та більший тираж. Видання обласної ради з ними за рекламу гідно конкурувати не може, сподіваючись на фінансову підтримку засновника. Проте засновник про свою валізу вже й знати не хоче. Але тоді навіщо було починати справу, щоб потім кидати її на самісінькому початку шляху?

Нашепчи мені, бабо, здоров'я

Між життям та смертю звичайна медсестра відкрила в собі надзвичайні здібності, які допомагають мешканцям двох сіл

Хтось іде по ліки до аптеки, а півтори тисячі мешканців сіл Червона Поляна і Кучеряявоволодимирівка Чаплинського району Херсонщини — до баби-знахарки. Іншого виходу в них просто немає, бо єдину комунальну аптеку в Кучеряявоволодимирівці закрили ще п'ять років тому, а приватні фірми своїх фармацевтичних закладів не відкривають — напевно, побоюються, що витрати не «відіб'ють».

Цілительство багатства не приносить

От і стукають з ранку до вечора відвідувачі в двері скромної хатини баби Тетяни, котра у свої 52 роки зовсім не схожа на бабцю. Але вона на традиційну назву професії не ображається. Комусь треба мазі від пристріту, в когось довго не заживає зламана рука чи нога, комусь треба пошептати від хворобливої пристрасті до алкоголю — всі йдуть до Тетяни Василівни, яка, буває, і по десять відвідувачів на день приймає.

У народі прийнято вважати, що цілителі заробляють добре. Але у нашому випадку сільська знахарка не розкошує, бо призначати платню за допомогу бідним людям ніколи не збиралася. Хтось харчів принесе — подякує, а хтось просто спасибі скаже. «Моє багатство — мої діти», — зазвичай повторює жінка. Тетяна Василівна навіть власного дому не має, мешкаючи в орендованому, а «зайві» копійчини витрачає на інгредієнти для своїх мазей та настоянок: мед, бджолиний віск, ті ж рослини. Не всі трави можна зібрати в степу, тому деякі доводиться шукати в аптеках райцентру. Хоча сама знахарка впевнена: цілющих сил її зіллям додають особливі молитви, котрі вона шепоче під час їх приготування або спілкуючись із хворим віч-на-віч. Утім, земляків Тетяни Василівни це не надто обходить: головне, щоб допомагало. А в складних випадках можна й до лікарні у райцентр з'їздити — хіба що там без «добровільних пожертв» навряд чи обійдешся.

«Я не відьма, але маю хист»

Попри вроджений альтруїзм і безкорисливість знахарки у Червоній Поляні та Кучеряявоволодимирівці до неї ставляться по-різному. Хтось просто вдячний Тетяні Василівні за повернене здоров'я (надто чоловіки, котрі без неї програвали боротьбу з зеленим змієм), хтось вважає її дивакуватою. А деякі жінки не тільки не довіряють, а й навіть бачать у ній щось відьомське. Серед представниць слабкої статі ходить поголос, що бабця може й найближче майбутнє напророкувати. Але сама Тетяна Василівна каже, що чутки перебільшені — мовляв, інколи вона може бачити хворобу та знати, чи прийде після лікування до раніше безплідних жінок довгоочікувана вагітність. Однак для сіл у степовій глушині цього досить, щоб до скромної цілительки ставилися по-особливому.

Найцікавіше, що сама знахарка не мала досвідчених наставників і відьом у роду, а свої здібності, як вважає, отримала в результаті нещасного випадку.

— Змалку я хотіла лікувати людей і була переконана, що маю до цього хист. Тому працювати пішла медсестрою, і вже народивши двох дітей, намагалася вступити до Сімферопольського державного медінституту. Та перша спроба була невдалою, а далі вистачало житейських проблем — стало не до навчання. Аж одного разу, під час поїздки до Керчі, випадково впала до ями з грязюкою, в якій був кабель під напругою десять тисяч вольт. Стьобнуло добряче: тіло від голови до ніг наче блискавка пронизала. Напевно, біль і стрес розбудили приховані здібності: десь через півроку зустрілася з бездітною знайомою і вмовила її на масаж (знахарка наче витягає з тіла за хвіст отруйну змію і викидає її геть. — **Авт.**). За півроку моя знайома завагітніла, і до мене почали приходити жінки, — згадує сільська цілителька. — Далі вже треба було відшліфовувати здібності — вивчати властивості лікарських рослин, відточувати свої прийоми, складати рецепти. Недарма ж кажуть, що гарний фахівець усе життя вчиться.

Де немає лікаря, знахарка є

Попри те, що в житті Тетяни Василівни вистачало болю й негараздів, та й по світу її покидало чимало, вона шкодує лише про одне — що немає хоч більш-менш комфортних умов для прийому відвідувачів, які просять її допомоги. Вони приходять у винайману оселю, і свої зілля Тетяна Василівна саме там і готує. Та, зрештою, такою була доля всіх сільських знахарок, котрі через відсутність дипломованих лікарів своїми силами ставили на ноги хворих, приймали пологи, відшіптували головні болі.

Схоже, за нинішніх проблем системи охорони здоров'я в українській глибинці громада знову відчуває потребу в альтернативній медицині. І за її покликом з'являються знахарки — не тільки в окремо взятому селі на Херсонщині. Адже без ліків люди не можуть обійтися, і їм принципово байдуже, яким буде засіб для повернення здоров'я: у формі розрекламованих по телевізору пігулок з яскравими етикетками чи у склянці з ароматом меду і трав — головне, щоб допомогло. І ще невідомо, від чого ефект буде кращим!

На знімку: сільська знахарка у домашній «провізорській».

Фото Сергія ЯНОВСЬКОГО.

РЕАЛІЇ

У лещатах блокпостів

Чонгар ледь виживає, опинившись між двома вогнями.

Політикою мешканці загубленого у неозорих таврійських степах села Чонгар зроду-віку не займалися й не цікавилися — виховували дітей, вирощували хліб, випасали овечі отари. Аж тут політика прийшла до них сама: у вигляді мінних полів і траншей на посівах озимих, бойових вертольотів у небі та блокпостів на адміністративному кордоні між Кримом та Херсонщиною, який перетворюється на справжню прикордонну зону.

— У нашій загальноосвітній школі навчається 250 дітей не тільки з Чонгара, а й із навколишніх сіл Атамань, Поповка, Новий Труд, Сиваш. Шкільний автобус везе їх також і повз блокпости, звідки на транспорт наставляють дула кулеметів та автоматів. А тут ще й під вікнами гасають БТРи і гелікоптери над головами гуркочуть. У мирних людей нерви не витримують: п'ятнадцять родин вже забрали дітей зі школи й вивезли їх. Ще стільки ж бояться пускати хлопців та дівчат на уроки — воліють, щоб ці страшні часи вони пересиділи вдома. Там хоч підвали є, а в школі старе бомбосховище давно обвалилося — ремонту не підлягає. Тож стривожені найменшенькі учні підходять до своїх не менш наляканих улюблених класних керівників і заспокоюють: не бійтеся, у разі потреби мамо й тато пустять вас до нашого підвалу, — бринить сльоза у директора Чонгарської ЗОШ Людмили Курдюк.

Раніше півтори тисячі мешканців Чонгара вважали, що їм неабияк пощастило з розташуванням рідного села. Повз нього і стратегічна автотраса Харків—Сімферополь пролягає, і залізниця поруч. Тож на двох придорожніх ринках не бракувало ні покупців, ні продавців, а дітей родинам зручно було відправляти по вищу освіту і до Сімферополя, і до Херсона, і до Запоріжжя. Але всі ці вигоди, врешті-решт, обернулися лихом — на стратегічне перехрестя накинули оком кримські сепаратисти, котрі спільно з російськими агресорами облаштували тут навіть не блокпост, а справжній укріплений район з мінами, капонірами для БТРів, наметовим містечком. Українська армія відповіла їм, створивши навпроти власну «польову фортецю». І це все — тільки початок!

— Тільки-но повернулася з нашого блокпосту. Там мене поставили до відома, що біля села пройде тимчасова прикордонна смуга із лінією загороджень — орієнтовно два кілометри завдовжки та 25 метрів завширшки. І все це полями озимини, у яких є законні власники — фермерське господарство та з десяток родин одноосібників. Чи будуть їм відшкодовувати втрати від загибелі врожаю і коли це станеться, не кажуть ні офіцери на блокпосту, ні чиновники у Генічеській райдержадміністрації, — стурбована сільський голова Чонгара Тетяна Білецька. — Село просто лихоманить: на українському блокпості два дні не пропускали машини з Джанкоя, котрі постачають у нашi магазини хліб та забирають свіже молоко. Говорила про це з військовими і наче домовилися, що такому транспорту перепон не чинитимуть. Та з кримського боку також не дуже заїдеш. Черга на пропуск машин завжди довга, а кілька днів тому вона розтяглася на дванадцять кілометрів. З нехитрою комерцією не краще — торгувати на сільський ринок у Чонгарі мало хто їде. А відтак і сільський бюджет від цього потерпає: приміром, збору за паркування машин на майданчику біля ринку протягом останніх тижнів жодної копійки не надійшло.

Мешканці восьми сіл на Чонгарському півострові, де дружно живуть і татари, і українці з росіянами, не поділяють проросійських симпатій деяких своїх сусідів-кримчан. На території Чонгарської сільради місцеві громади налаштовані патріотично і чим можуть, допомагають українським військовим. Люди розуміють, що й блокпости на дорогах, і БТРи на полях — це ситуація, від якої нікуди подітися. Її просто треба пережити — тим паче, й самі військові переконують, що труднощі «тимчасові» і рано чи пізно стосунки між регіонами-сусідами знову налагодяться. От тільки коли це буде, не знає ніхто.

Наша прерогатива номер один — припинити чвари

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як усе починалося

Слухаючи виступ Олександра Фільца у Львівському прес-клубі, згадувалось, як нас поволі, але методично підштовхували до розбрату і зневіри. Свого часу нас навіть голодомор не зламав, а це був пекельний інструмент поневолення. А нині людей сварять між собою, немов живемо останній день.

Першими у стані депресії опинилися заможні верстви, які зазнають найбільшої моральної ерозії. Нас переконують, що вони зараз ділять посади і ні про що більше не думають.

А простий люд витримає всілякі випробування, бо ми нарешті зрозуміли, що гроші в політиці — ніщо. Виграє той, хто знайде ключ до душі народу. А це за жодні кошти не купиш.

Наші опоненти і противники працювали як світ старими методами: сам достаток не робить людей щасливими, бо щастя — це коли громадяни почуваються часткою здорового суспільства. Найщасливішими є громадяни тих країн, де високий рівень довіри один до одного.

А що було в Україні? Уміло використовуючи вічне протистояння влади й опозиції, у суспільстві посіяли недовіру. Зневіра стала найпідступнішою хворобою незалежної України. У політику та до влади прийшли прагматичні ділки, у яких часто слова розходилися з ділом. Не довіряли політики один одному, не довіряли люди владі, політичним партіям, судам, міліції. Соціологічні дослідження свідчили, що в суспільстві падав рівень довіри навіть до церкви. Як же інакше, якщо священик відмовлявся ховати безплатно мерця?

Що можна збудувати на зневірі? Україна ризикувала перетворитися на країну, де всі не довіряють усім. Запущена в масштабах країни підступна технологія привела до того, що депутати відмовлялися на сесіях вчасно затверджувати економічні програми, штучно призупиняли процес прийняття бюджету і виділення коштів. А тут ще почали підкидати ідеї федералізації країни.

Коли виникає ідея федералізації

Нинішні події в Україні схожі на часи, коли в Галичині 1990 року на виборах переміг демократичний блок на чолі з В'ячеславом Чорноволом. Ще існував СРСР, а у Львові вже висів національний прапор. Тоді теж у суспільстві сіяли розбрат, нагнітали протистояння між релігійними конфесіями, поширювали ідеї федералізації країни. У західних областях навіть Галицькі асамблеї проводили. Але, до честі політиків, ніхто навіть не говорив про відділення, а, навпаки, ратували за єдину і соборну Україну.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олександр Фільц, доктор медичних наук, завідувач кафедри психіатрії та психотерапії Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького. Здобував фах психоаналітика в Австрії та Німеччині. Два роки жив у квартирі знаменитого Фрейда, де пізніше зробили архів.

Його батько — Орест Фільц, очолював кафедру хірургії медуніверситету. У 2005—2007 роках Олександр Фільц головував у Європейській асоціації психотерапевтів. Нині — її перший віце-президент. Очолює Українську спілку психотерапевтів. Батько чотирьох дітей. Практикуючий психотерапевт.

Звідки ж тоді у Львові взялася ідея федералізації України? Її приписують колишньому кадровому офіцеру ГРУ СРСР, який працював... помічником голови обласної ради. Кажуть, він писав блискучі доповіді, підкидав свіжі ідеї і мав прямі виходи на Москву. Міг за одну ніч написати фундаментальний виступ, що було не під силу навіть науковому закладу. Пізніше цього кадра бачили в адміністрації Президента України. Теж писав блискучі доповіді. Був фахівцем з політичних технологій, свого часу доклав чимало зусиль, аби пересварити Віктора Ющенка і Юлію Тимошенко.

Колишній заступник голови адміністрації Президента розповідав авторові цих рядків, як, побачивши цього «грушника» в коридорі, Президент привітався і запитав: «Ну, яку гадось ще придумав».

Так ось, цей «грушник», швидше за все, й підсунув керівникам революційної Львівщини ідеї федералізації, але через кілька років вони вже від них відхрещувалися.

Федералізація України — це стара платівка Луб'янки. Як тільки в Україні починають сіяти розбрат, на світ з'являється ця нафталінова ідея. Ми також бачимо, що за неї агітують проросійські політики. У Львові про неї встигли забути, але вона вигулькнула знову — на Півдні та Сході України.

Схоже, росіяни далі користуються перевіреними технологіями минулого століття, які випробували не тільки у Західній Україні, а й під час революцій в Угорщині, Чехословаччині, Польщі. Спочатку розбрат, штучні конфлікти, а потім з'являються рятівники і визволителі.

До чого ми прийшли

Недовіра, відкрита брехня і цинізм спустошували наше суспільство. Ми забули про слово мораль. Усе це призвело до того, що зневіра стала хворобою номер один в Україні. Хоч як прикро, але від зміни команд нічого не змінювалося. Потрібно було змінювати систему. Сідати за стіл переговорів і домовлятись, як це у 80-х роках зробили поляки. Але, схоже, фінанси в нашу країну йшли на інше — на енергію нищення і протиборства. Навіщо Кремлю багатий сусід? Чи не тому нам постійно підкидали яблуко розбрату? Легше й дешевше проплачувати 100 продажних політиків чи журналістів, ніж налагоджувати нормальні економічні стосунки між двома державами.

Нам постійно підкидали якщо не мову, то Бандеру чи Шухевича. Не економіку, не енергію творення, а розбрат і зневіру. Це була добре продумана й тривала технологія.

І навіть тепер, перед навалою окупантів, продовжує грати стара платівка. Спроби українських лідерів домовитись поки що закінчувалися фіаско. Ось короткий діалог двох кандидатів на перше крісло:

— Я — президент, ти — прем'єр.

— Ні, давай навпаки.

— Та ти пацан!

На цьому об'єднання закінчилось. Не можуть лідери домовитися, бо за ними стоять сили, які смикають за мотузки. У жорстокому протистоянні нівелюються підвалини суспільства. На додачу ще низький життєвий рівень, брак середнього класу і постійно розігрується російська карта. Але зневіреному народові нема чого втрачати. Привід може завжди знайтися. І на зміну ставленикам олігархічних груп з вулиці прийде дядько з мозолястими руками. Що відбувається, коли знедолена маса висуває лідера з народу, ми вже це проходили. Ось тоді нам на допомогу може прийти північний сусід в овечій шкурі. Як рятівник. Спочатку нам присилають провокаторів, які роздмухують полум'я розбрату, щоб пізніше нас урятувати. Отака правда нашого часу.

Рецепти професора Фільца

Росія приречена, бо користується старими моделями, вважає доктор медичних наук Олександр Фільц. Технологічний процес там безнадійно відстав, тому не варто переоцінювати російські спроможності в економічній та технічній сферах.

Провокуючи в Україні контрреволюцію, Путін назовні демонструє, що такий сильний, що може дозволити собі інтервенцію проти всіх. Хитрість пропаганди полягає в тому, що назовні виносять старі-нові теми для суперечок: ЄС чи Росія?

Які рецепти пропонує професор Олександр Фільц? По-перше, накласти табу на дискусії. І звернути увагу на Росію, де суспільство, всі органи державної влади підтримують Путіна. В Україні все навпаки. І ми прийняли ту гру, яку нам нав'язав Кремль.

Кремль постійно хоче нас переконати, що такої держави як Україна нема, і б'є в одну больову точку.

Професор Олександр Фільц радить нам позбутися песимізму, бо він не добрий порадник. Натомість повинні довести світу, що ми найпрогресивніша держава в усьому регіоні: «Росія відстала держава, яка валиться, і для того, щоб не завалилася, створює контрреволюцію в Україні та профілактику революції в Росії».

Ось чому проросійські політики та ЗМІ сусідньої держави нас постійно годують песимістичними настроями. Найкращою відповіддю на виклик часу буде єдність народу і припинення чвар. Сварки вигідні тільки нашому противнику.

Богдан КУШНІР.

Львів.

ФОТОФАКТ

Блокпост під Щорсом на Чернігівщині.

Фото Григорія МАЗУРА.

Захоплених українських офіцерів звільнено

Чотирьох українських офіцерів, захоплених російськими військовими в Криму, уже звільнено й вони вирушають на материкову частину.

Цю інформацію «Голосу України» підтвердив керівник кримського медіацентру Міноборони України Владислав Селезньов.

Серед звільнених уже легендарний полковник Юрій Мамчур, який до останнього захищав авіаційну частину на аеродромі Бельбек. Крім того, звільнені командувач військ берегової оборони ВМС України генерал-майор Ігор Воронченко та офіцери-морські піхотинці підполковник Дмитро Делятицький і майор Ростислав Ломтєв.

На момент написання статті не були з'ясовані обставини, звільнені чи ні, капітан 2-го рангу В'ячеслав Дем'яненко та старший лейтенант Олександр Філіппов.

Підполковник Олександр Кальян, командир станції дальньої навігації у Бахчисарайському районі самостійно повернувся в частину. Де він перебував із 17 березня, наразі з'ясовується.

Також, за даними Центру журналістських розслідувань, у списку «заручників Путіна» залишилося четверо людей.

Це Іван Ніколусь, начальник прикордонного поста смт Привітне (Алушта). За інформацією кримської міліції, затриманий 20 березня на вокзалі в Сімферополі з травматичною зброєю, яку хотів вивезти на материк. А також троє активістів: Іван Бондарець, Валерій Ващук — активісти Євромайдану. Не виходять на зв'язок з 7 березня. Приїхавши до Сімферополя із Києва, вони зателефонували родичці й сказали, що на вокзалі їх затримали співробітники міліції. Після цього чоловіки зникли. І Станіслав Поліщук. Обставини його зникнення невідомі, інформація перевіряється.

Разом з тим Владислав Селезньов, який з початку російської агресії в Криму оперативно інформував засоби масової інформації про події, що відбуваються навколо українських військових частин, почав одержувати погрози та вимоги покинути півострів.

«Невідомі телефонують і пишуть на мої сторінці у Фейсбук, наполегливо пропонуючи, щоб я найближчим часом покинув територію Криму», — повідомив Селезньов «Голосу України».

За його словами, планове виведення українських військ із Криму передбачено на п'ятницю-суботу цього тижня.

Михайло РУДЕНКО.

Сімферополь.

ФОТОФАКТ

Російські танки у Брянській області неподалік кордону України.

Фото з сайту http://www.litsa.com.ua

Обмежити Кремлю простір для маневру...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Провести паралель між обіцянкою російського президента та історичним пактом про ненапад «Молотова-Рібентропа» змушує те, що Москва не визнає нинішню українську владу й усіляко прагне «відновити справедливість». Грати залізними біцепсами в кутку рингу нескінченно не можна. На думку деяких спостерігачів, якщо Путін таки зважиться на нього вийти, то це станеться вже на початку квітня. Мовляв, з 1 квітня в Росії почнеться весняний призов в армію, і відновити свою боєздатність після демобілізації вона зможе лише на кінець літа.

Потрібна нова контрстратегія

На думку екс-заступника начальника Генштабу ВСУ адмірала Ігоря Кабаненка, нинішня ситуація в Україні класифікується як війна, хоча й відбувається зараз без збройного протистояння. Про це свідчить низка фактів: російські війська зосереджені біля східних кордонів України, а в Криму перебувають реактивні системи залпового вогню «Ураган», бомбардувальники Су-24. «Це наступальна сила, радіус якої перекриває всю територію української держави. Ми також знаємо, що РФ підготовлено повітрянодесантний компонент для проведення повітрянодесантної операції глибиною до 500 км і більше», — пояснює Ігор Кабаненко.

Експерт констатує: на території України триває спецоперація, спрямована на те, щоб «технологічно розхитати ситуацію» за підтримки сформованих і відповідно мотивованих груп. П'ята колона, у тому числі екстремістські угруповання, що перебувають на території України, системно й на різних рівнях працюють на те, щоб була можливість звернення до Росії за підтримкою.

Уряду слід діяти рішуче і жорстко з новою контрстратегією. А для цього в політичній площині зробити такі кроки: на законодавчому рівні визнати факт агресії і війни проти України, оголосити повну мобілізацію і план забезпечення ресурсами, створити Ставку Верховного головнокомандування, перебудувати ОПК на забезпечення збройних сил, вжити чітких заходів і жорсткого контролю з боку місцевих адміністрацій на локальному рівні для протидії провокаціям.

Є сигнал!

Аналізуючи кримську кампанію, багато спостерігачів критикують військово-політичне керівництво країни за, м'яко кажучи, повільність реакції на російську агресію. У відповідь чуємо: мовляв, так реагували для того, щоб виграти час для укріплення східних територій. Наскільки це трактування відповідає дійсності та в цілому виправдане? І чи готові ми зараз до нового витка агресії з боку «захисників російськомовних громадян»?

— Ця інтерпретація того, що відбувається в Криму, військово-політичним керівництвом країни — має місце бути, — коментує «Голосу України» керівник Центру військово-політичних досліджень Дмитро Тимчук. — За цей час справді встигли перекинути військові підрозділи на Схід, активізувати роботу прикордонслужби, СБУ почало виконувати свої функції.

А ситуація на південному сході, найімовірніше, може розвиватися за кримським сценарієм. Нині, щоб виправдати свої дії, Кремлю важливо розіграти сепаратистську карту і подати все так, начебто жителі східних регіонів України звертаються до нього за порятунком... Якщо нам удасться запобігти захопленням обласних адміністрацій, не дати підняти голову сепаратистам, то у Москви залишиться дуже маленький зазор для маневру.

Навряд чи російські війська гратимуть у вермахт зразка 1941 року, проводячи повноцінне вторгнення по досить протяжному фронту.

Якщо ж Путін таки зважиться на широкомасштабне повноцінне вторгнення, то Захід мовчати не стане. Аж до воєнного втручання США та країн НАТО.

З'явився ще один фактор стримування Путіна — згадана заява американської розвідки. Це дуже потужна акція Вашингтона, і не треба її недооцінювати. Насамперед, це сигнал Кремлю. Розвідка доповідає багато про що, але далеко не все стає надбанням громадськості. Сьогодні Вашингтон каже Путіну: ми бачимо твої приготування, і готові реагувати. Як саме — це друге питання (тут, мабуть, і робиться ставка на інтригу).

Також це потужне посилання європейським країнам—членам НАТО для мобілізації. Згадка про загрозу для Прибалтики — по суті, сигнал тривоги, дзвін, що попереджає про небезпеку. Уся Прибалтика — у НАТО, і згідно з п. 5 Вашингтонського договору, напад на Прибалтику — це напад на весь Альянс.

Лаштунки театру можливих воєнних дій очима аналітиків групи «Інформаційний спротив»

По периметру наших кордонів на півночі й сході

Основний удар припадає, як і вказують американці (доповідь розвідки), на Луганськ, Донецьк і Харків. Хоча з боку Запоріжжя ми також бачимо щонайменше дві тактичні групи російських військ. Вони не такі численні (до 4 тис. осіб), але нехтувати їх не можна.

Насторожує зосередження в останні дні військ у Курській і Брянській областях. Це може пояснюватися позицією Лукашенка, який вочевидь не рветься перетворити Білорусь на плацдарм для російського вторгнення.

Ми й раніше спостерігали, що за демонстративної лояльності до Путіна Мінськ з самого початку зовсім не схвалював українську авантюру Кремля. Недавня заява Лукашенка, що засуджує Януковича («Що стосується Януковича: ну, який він для мене президент? Ось останній його виступ: товариші, панове, я живий, здоровий, я головнокомандуючий... Відразу запитання: а де твоя армія?») ставить усі крапки над «і».

По суті, це чіткий сигнал Лукашенка навіть не українцям, а Путіну: мовляв, у жалюгідну ширмочку планів Кремля на ім'я Янукович не вірю навіть я. У цій ситуації, хоча Росія й зосередила в Білорусі угруповання військ біля кордонів з Україною, їх використання під сумнівом.

А навіщо Путіну потрібен наступ з Білорусі? Тільки для походу на Київ. Тому нинішня метушня в Брянській і Курській областях — це лише спроба перегрупуватися, щоб іти на українську столицю не з РБ, а більш далеким маршрутом з території РФ.

Хоча захоплення Києва уявляється швидше можливим планом, реалізованим за ситуацією, аніж реальним завданням для військ. Головна увага все-таки Південному Сходу.

Кримський півострів

Ми не бачимо його плацдармом для вторгнення на материк — потрібно дуже розраховувати на цілковиту небоєздатність української армії, щоб вузькими перешийками кидати війська з АРК.

Але півострів — плацдарм для закидання ДРГ (диверсійно-розвідувальних груп) у Херсонську область. Недарма північ Криму забита підрозділами спецназу ГРУ ГШ, а також підрозділами ФСБ РФ. Це — інструмент диверсій і провокацій для дестабілізації обстановки.

Придністров'я

Тут та сама картина, що й у Криму. Близько 2 тис. осіб — в основному той же спецназ і представники ФСБ. Знову-таки, для проведення диверсій і «допомоги» сепаратистам з розхитування ситуації на півдні України.

Ольга ВАУЛІНА.

Росія посилює свою присутність у Чорному й Азовському морях

Державна прикордонна служба України зазначає: кораблями і катерами Берегової охорони та флоту Росії проводяться активні маневри.

Так, у північно-західній частині Чорного моря помітили три кораблі Чорноморського флоту Росії і стільки само суден забезпечення Державного акціонерного товариства «Чорноморнафтогаз». Кораблі «Чорноморнафтогазу» під прапорами РФ базуються поблизу морських стаціонарних платформ. Ще два кораблі ЧФ перебували у західній частині Азовського моря. Всі судна рухалися у нейтральних водах та на суттєвому віддаленні від зовнішньої межі територіального моря України.

За повідомленнями відділу з питань взаємодії зі ЗМІ Адміністрації Держприкордонслужби України.
Фото Державної прикордонної служби України.

ФОТОФАКТ

Вулицями Дніпропетровська курсує патріотичний трамвай, пофарбований у кольори національного прапора України і з написом «Єдина країна».

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

Розвідка США підтверджує ймовірність вторгнення РФ в Україну

Військова розвідка США сповістила Білий дім про те, що ймовірність військового вторгнення Росії на територію східної України вища, ніж думали дотепер. Такого висновку військова розвідка США дійшла у зв'язку з «тривожними симптомами, що з'явилися в останні три-чотири дні», **повідомляє israelinfo. ru з посиланням на CNN.**

Американські експерти говорять про можливі удари по Луганську, Донецьку і Харкову, про кидок у Придністров'я — і не виключають спроби захоплень територій у Прибалтиці. Генерал Філіп Брідлав, командуючий сил НАТО, повідомив конгресменів, що зосереджених біля кордонів російських сил для цього достатньо.

За даними американської розвідки, у районах Ростова-на-Дону, Курська і Бєлгорода зосереджено угруповання чисельністю понад 30 тисяч солдатів, переважно у складі моторизованих підрозділів, призначених для швидких кидків. Крім того, у стан мобілізаційної готовності приведено підрозділи, розташовані в глибині російської території.

У НОМЕР

Чекають законодавчого визначення свого статусу

Представники ООН ознайомилися з умовами проживання переселенців з АРК на Вінниччині. Їх налічується 368 осіб, з яких 325 — кримські татари. Серед переселенців — 107 дітей дошкільного віку і 40 школярів. Особливої уваги потребують восьмеро вагітних жінок, одна кримчанка вже народила дівчинку.

Про це **повідомив голова Вінницької ОДА Анатолій Олійник** під час зустрічі з представниками Міжнародної організації з міграції та Управління Верховного комісара ООН у справах біженців в Україні.

— Першими до розв'язання проблем біженців у регіоні долучилися представники громадськості, — зауважив керівник області. — Через два-три дні після того своє плече підставила офіційна влада. Створено робочу групу, яка вирішує питання розселення та надання допомоги приїжджим мешканцям півострова. Організували роботу пункту прийому переселенців, де працюють фахівці міграційної служби, медики, представники громадськості.

Мешканці краю активно допомагають приїжджим продуктами харчування, одягом. В обласному центрі організували свято для кримських діток. Набагато складнішим є вирішення питання забезпечення роботою, надання соціальної допомоги.

— На законодавчому рівні необхідно терміново визначити статус людей, які прибули з Криму, — наголошує Анатолій Олійник. — Без цього непросто вирішувати питання забезпечення їх роботою, надання соціальної допомоги тощо. Є ще один бік медалі — більшість приїжджих розмістили в дитячому оздоровчому таборі «Подільський Артек» без проведення тендерних процедур. Не та ситуація, щоб проводити тендер, для нього потрібен час. Чи не обернеться надалі благодійність штрафними санкціями від податківців?

Представники поважних міжнародних організацій так само наголошували на необхідності законодавчого визначення статусу приїжджих з Криму, тільки тоді вони зможуть розраховувати на допомогу міжнародних структур.

Довідково: телефони «гарячої» лінії у Вінниці для переселенців з Криму та міста Севастополь — (0432)- 50-86-89, 50-43-50.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Переселенцям допоможуть у будь-якому підрозділі міграційної служби

Закарпатським облголовуправлінням Держміграцслужби організовано допомогу з паспортних питань громадянам, які зареєстровані в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі. Зокрема, щодо відновлення втраченого паспорта громадянина України, вклеювання до нього фотографій після досягнення 25- та 45-річного віку, заміни цього документа, якщо відбулася зміна прізвища тощо.

У зв'язку із останніми подіями в Криму значна кількість українських громадян змушені залишити півострів та переїхати до материкової частини України. Чимало кримчан виявляють бажання оселитися на Закарпатті. Всі вони, якщо необхідно, можуть отримати паспортні послуги у найближчому територіальному підрозділі міграційної служби області за місцем прибуття.

Ольга ПОШТАК,
Василь НИТКА.
Ужгород.

26 березня стартувала загальноміська гра для учнівської молоді «Ім'я Тараса Шевченка на карті Києва»

Сьогодні в столичній Російській драмі буде показано прем'єрну виставу «Завжди один...» за творами, щоденником і листами Тараса Шевченка (постановка Михайла Різниковича)

Блага вість Пророка

ПРЕМ'ЄРА

Глядачі у вишиванках і з букетами весняних квітів, оплески, хвиля духовного піднесення, захоплені відгуки і жваве обговорення після перегляду — так відбуваються покази вистав, присвячених 200-річчю Тараса Шевченка, в Запорізькому театрі імені В. Г. Магара.

Прем'єра вистави «Вість благая Кобзаря...» відбулася ще у лютому, і відтоді її побачили понад чотири тисячі глядачів. Задумана сценаристом і режисером Русланом Проценком як діалоги Поета і нащадків, ця вистава насправді стала джерелом активного діалогу глядачів і театру. Чому Тараса Григоровича називають пророком? Чи було в його житті кохання? Яким сприймають Шевченка наші сучасники? Ці та інші питання звучали під час обговорень вистави з глядачами в залі, з журналістами на пресконференціях, з діячами культури на телебаченні...

Для когось вистава «Вість благая Кобзаря...» стала продовженням розмови про Шевченка, для когось — відкриттям нового в його творчості та особистості, та головне, що байдужим ця постановка не залишила нікого. В ній працюють потужні творчі сили: велика постановочна група, всі виробничі цехи, більша частина акторського складу театру, балет, оркестр під орудою Олександра Сурженка. До речі, музична складова вистави дуже цікава: запорізький композитор Наталія Боєва написала авторські твори на тексти Шевченка та оригінальні вокалізи, переплівши їх зі знаковими для України темами. Особливо вдалі вокальні партії Трьох Доль у виконанні Валентини Косташ (Доля в червоному), Вікторії Мотайленко (Доля в чорному), Алли Білоцерковець та Світлани Ремжиної (Доля в білому); концертмейстер — Світлана Ващенко.

Образ Трьох Доль, що ведуть Шевченка та його героїв через усе життя, — наскрізний, його втілено в музиці, в сценографії Надії Дворянкіної і костюмах Наталії Петен-Ступакової, у відеопроекції Геннадія Лещенка і в пластичному вирішенні балетмейстера Тетяни Астаф'євої (Три Долі — артистки балету Альона Павелко, Марія Бондаренко, Катерина Гринь та Анна Печенюк).

Побудована як композиція за творами та біографією Т. Шевченка, вистава «Вість благая Кобзаря...» дає можливість побачити цілу низку цікавих акторських епізодів — це виконавці ролей наших сучасників Вадим Васильєв, Галина Капралова, Дмитро Клопот, це образи коханих жінок Поета, що їх втілили Алла Анзіна, Марина Горяйнова, Тетяна Григор'єва, Тетяна Лещова, Галина Шелєва. Це й численні персонажі творів Шевченка: Гонта — Антон Попудренко, Залізняк — Олександр Прокіп і Олександр Блінов, Гамалія — Максим Ігнатьєв, Цар — Микола Грушковський, Імператриця — Катерина Стаценко та інші.

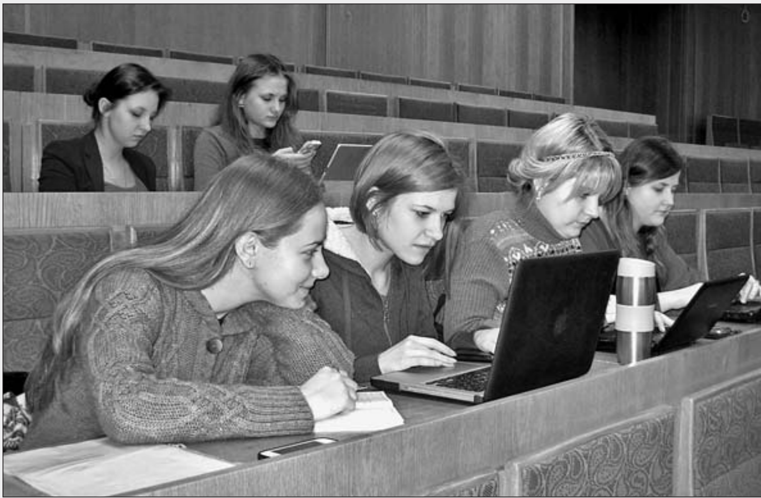

Та найбільше уваги, певна річ, привертає образ самого Поета, який створюють Євген Дзига **(на знімку)** і Євген Козьмик. Кожен з акторів ставить свої акценти в цій ролі, але кожен переконує глядача, що перед ним — не пам'ятник, а жива людина з живими почуттями і думками. Саме в цьому провідна ідея вистави — донести до сучасників Слово Шевченка і нагадати їм, що Тарас Григорович — більше ніж ім'я в пантеоні вітчизняних героїв. Він — живий, сучасний, близький кожному з нас.

Наталя ІГНАТЬЄВА.

Запоріжжя.

Фото автора.

Проект від журналістів

Унікальний видавничий проект напередодні вшанування 200-річчя Кобзаря провели студенти та викладачі Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Протягом 10 годин майбутні видавці та журналісти написали, відредагували, зверстали та надрукували книжку «Мій Шевченко».

— Ідею запропонували студенти та викладачі кафедри видавничої справи та редагування, — розповідає керівник проекту, директор Інституту журналістики Володимир Різун. — Метою було продемонструвати належну фахову підготовку студентів, відпрацювати набуті ними у виші практичні навички й уміння, зрештою — засвідчити конкурентоспроможність української видавничої галузі. Втім, найголовнішим мотивом проекту стало, звісно ж, вшанування пам'яті Тараса Шевченка.

Участь у створенні книги взяли майже 100 студентів та викладачів Інституту журналістики.

— Для кожного Тарас Шевченко свій, кожен знаходить у ньому, його творчості щось своє, близьке. Кобзареві твори — пророчі. Для мене він символ гідності й незламності духу, справжній національний поет. Його «боріteся — поборете!» у світлі останніх подій в Україні звучить як гасло для кожного свідомого українця.

Журналістський книжковий проект «Мій Шевченко», втілений у Києві, є рекордним у видавничій справі не лише України, а й усього пострадянського простору, Східної та Центральної Європи.

Юрій БОНДАР.

На знімку: майбутні журналісти за роботою.

Фото автора.

ЖИВИЙ АРХІВ

«Голос України» вже повідомляв, що 22 березня пішов у вічність відомий український поет Петро Павлович Ребро. Працював він — і як працював! — до останньої миті свого життя. Свідчення цього — вірш поета, який передала зі столу батька його побратимові Миколі Білокопитову дочка Оксана. Вірш, як мовиться, на злобу дня...

На Шевченків ювілей

Коли поранена Вітчизна,
Коли на мущі кожен з нас,
Цей ювілей звучить як тризна
Чи, може, наш останній час?
Весь люд, обурений, лютіє,
Сам Бог гукає з висоти:
— Росіє, пушкінська Росіє,
Чи з глузду зсунулася ти?
Ген вертольоти ріжуть простір,
Прасують море кораблі...
Це прибули до нас у гості
При автоматах москалі?
Ген бетеери мчать по трасі,
Й питають «сестри і брати»:
— Росіє, так невже Тараса
З неволі викупила ти?
Хотіла так чи не хотіла,
Та прихистила Кобзаря.
Відтоді запалахкотіла
Над Батьківщиною зоря.
Відтоді, доповісти мушу,
Нам не страшні чужі полки,
Бо Україна має душу,
А їй судилися віки.
Душа ця світить-сяє досі
І нам дає чудовий гарт:
(Хай зарубає це на носі
В Кремлі новий пан Енгельгардт).
Отож сьогодні світ весь визна,
Як нам підказує єство:
— Ні-ні, цей ювілей — не тризна,
Душі поета торжество.

Петро РЕБРО.

Бібліотека готова поділитися дарунком з усім містом

Оглядаючи потерті книжкові палітурки у приватній букіністичній лавці, знаний херсонський колекціонер Михайло Ємельянов просто очам своїм не повірив. З-поміж книжок раптом вигулькнув томик надзвичайно рідкісного прижиттєвого видання «Кобзаря» 1860 року, та ще й із портретом Тараса Шевченка на форзаці, написаним його другом, художником Михайлом Микешиним! Звісно, такий раритет Михайло Андрійович одразу купив. Але пенсіонер (він — почесний громадянин Херсона) не залишив знахідку в себе, а презентував обласній науковій бібліотеці Херсона. І додав ще тисячу цінних зразків літератури XIX—XX сторіч — мініатюр, творів з автографами відомих письменників тощо.

За таку щедрість працівники бібліотеки щиро подякували. А той «Кобзар» викликав у них справжній захват. Адже такої рідкості, та ще й у чудовому стані, у них не було — тільки репринтна копія ще рідкіснішого «Кобзаря» 1840 року. І тепер бібліотека готова поділитися дарунком з усім містом — прижиттєвий «Кобзар» Шевченка включили в експозицію виставки літературної Шевченкіани, присвяченої 200-річчю поета.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

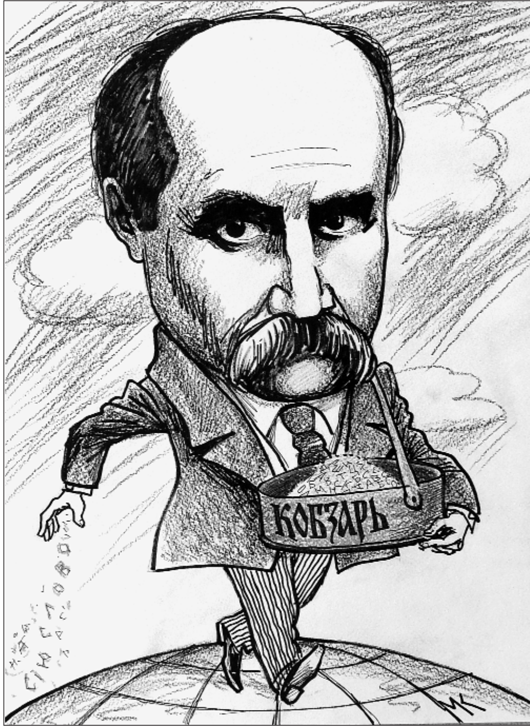
Херсон.

Відкриття світлиці стало справжнім святом

Першу і поки що єдину Шевченківську світлицю до славного ювілею генія нації було відкрито у школі села Українське, що у Талалаївському районі на Чернігівщині. Понад 70 фотокопій рукописів, малюнків, портретів, гравюр наочно розповідають про творчий і життєвий шлях Тараса Григоровича. Їх зібрали члени районного осередку Чернігівського земляцтва у Києві. А закупив рамки для більшості робіт і підготував експозицію уроженець цього села, керівник Талалаївського осередку Прилуцького відділення Чернігівського земляцтва, доцент Інституту журналістики Київського університету ім. Т. Г. Шевченка Іван Забіяка. Щиро й тепло дякували йому за це голова районної ради Юрій Дзюбан, завідувач відділу освіти району Лариса Лиходій, директор школи Тетяна Борейко, вчителі, учні.

Відкриття світлиці стало справжнім святом у селі. Один з її елементів — змістовна літературно-музична композиція. На думку Івана Михайловича, ця світлиця тепер зможе подорожувати навчальними й іншими закладами району, розширювати знання відвідувачів про визначного поета і художника, великого патріота України, відкривати кожному з них заново свого Шевченка, зберігати у їхніх серцях світлу пам'ять про нього.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Сіяч слова

У донецькому Будинку художника відкрито виставку «Шевченкова весна». Серед численних робіт, присвячених ювілею Великого Українця, є цикл з десяти малюнків постійного автора нашої газети Миколи Капусти «Тарасове коло». Це портрети діячів, що були духовними побратимами Тараса, сприяли його звільненню з кріпацтва, — Івана Сошенка, Карла Брюллова, Василя Жуковського, Євгена Гребінки, Миколи Костомарова. А цей своєрідний портрет Шевченка художник створив на мотив Кобзаревого рядка «Та сію слово...»

Художники пишаються самовладанням моряків

Творча майстерня відомої черкаської мисткині заслуженої художниці України Олександри Теліженко виготовила і надіслала до Севастополя панно «Дерево життя».

— Митці Черкащини захоплюються і пишаються мужністю, відвагою і стійкістю українських військовослужбовців у Криму, — сказала Олександра Василівна. — Наша творча робота — знак поваги, глибокої вдячності всім людям у військових строях, котрі не похитнулися і залишилися вірними присязі, даній українському народові.

До посилки з подарунком жінки поклали й роботу семирічного Олексійка Бобіна, онука однієї з майстринь. Свій малюнок хлопчик підписав «Росія, ти слабша за Україну. Ти не переможеш Україну!».

«Ми з вами, дорогі наші захисники! Мине лиха година — і світ ще аплодуватиме суверенній, цілісній, мирній і несхитній Україні!» — написали в листі до моряків Військово-Морських сил України жінки-майстрині **(на знімку)**.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Фото автора.

Розслідують захоплення адмінбудівель та блокування військових частин

У Донецькій області відкрито 16 кримінальних проваджень за фактами подій, які відбувалися під час мітингів — із 1 березня. Як повідомили в пресслужбі прокуратури області, розслідуються факти захоплення адміністративних будівель, масових заворушень і хуліганства. За ініціативи органів прокуратури відкрите і кримінальне провадження за статтею 109 («дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу чи на захоплення державної влади»).

Повідомлялося про блокування військових частин та шляхів пересування військової техніки. Ці факти також розслідуються. «В Артемівську відкрите кримінальне провадження за частиною 2 статті 296 («хуліганство»). В Маріуполі органами міліції проводиться розслідування за фактом блокування прикордонної частини, що кваліфіковано за статтею 293 Кримінального кодексу України («групове порушення громадського порядку»), — повідомив прокурор області Микола Франтовський.

Прокуратура перевіряє правомірність дій органів місцевого самоврядування, які надали дозволи на проведення акцій у центрі міста організаціям із протилежною політичною позицією на одній території. Унаслідок цього 13 березня під час сутичок проросійських активістів із учасниками мітингу за єдність України було вбито члена ВО «Свобода» 22-річного Дмитра Чернявського, а ще понад 30 осіб звернулися по медичну допомогу.

Прокурор області зазначив, що дії міліції під час протистояння також є предметом для детального розслідування, відкрите кримінальне провадження за фактом службової халатності. «Міліція повинна довести свою ефективність і здатність захистити громадян, тому попереду ще багато кадрових рішень. Прокуратура дасть жорстку оцінку всім учасникам подій, які грубо порушували чинне законодавство і дестабілізували ситуацію в регіоні», — сказав прокурор.

У прес-службі Донецького міського управління міліції повідомили, що триває розслідування за фактами правопорушень у зв'язку з подіями 13 березня. До Ворошиловського райвідділу доставили чотирьох осіб, яких опитали і яким повідомили про підозру в скоєнні кримінальних правопорушень. Для ухвалення рішення про запобіжний захід громадян доставили до районного суду, який відпустив підозрюваних під особисте зобов'язання. Під час засідання суду навколо будівлі стояли близько тисячі проросійських активістів, які вимагали відпустити затриманих.

У суботу Служба безпеки України затримала лідера так званого «Народного ополчення Донбасу» Михайла Чумаченка. Йому висунуто офіційну підозру в підготовці до скоєння злочинів за двома статтями Кримінального кодексу: 109 («дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або захоплення державної влади») та 110 («зазіхання на територіальну цілісність і недоторканність України»). «У затриманого вилучено матеріали, які свідчать про наміри під час проведення масового заходу в Донецьку закликати учасників до незаконних дій, зокрема, до силового захоплення приміщення обласної державної адміністрації. Також встановлено, що затриманий планував проголосити себе «народним губернатором», — йдеться у повідомленні СБУ.

«Нічого такого не було, він (Чумаченко. — **Авт.**) — не публічна особа», — заперечив в розмові з журналістами один із активістів офіційно не зареєстрованого руху «Донецкая республика» Андрій Пургін. Разом із тим проросійський активіст визнав: затриманий займався організаційною роботою та мав розгалужену мережу контактів, яка після затримання втрачена. Самого Пургіна також затримували і опитували у справі «сепаратистів».

Ліна КУЩ.

Донецька область.

ПАРАД ПОРАД

№ 58 (5808) П'ЯТНИЦЯ, 28 БЕРЕЗНЯ 2014

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів, у західних областях невеликі, на Прикарпатті помірні дощі. Вітер східний, північно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі — +3—8 градусів, у Карпатах близько нуля. Удень — 11—16 тепла, на Закарпатті — до +18 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 28 БЕРЕЗНЯ

■ **1918.** Розпочало роботу Українське телеграфне агентство. ■ **1979.** У Масандрівському парку Ялти відбулося відкриття готельного комплексу «Ялта», який спорудили радянські та югославські будівельники для Всесоюзного акціонерного товариства «Інтурист». ■ **1988.** Пішов з життя Олексій Швачко — кінорежисер, заслужений діяч мистецтв УРСР (1968 рік). ■ **1998.** На Харківщині введено в експлуатацію другу чергу найбільшого в Україні Юліївського нафтогазоконденсатного родовища. ■ **2000.** У Славутичі Чернігівської області розпочала роботу Асамблея фінансових донорів Чорнобильського фонду «Укриття», в якій узяли участь представники 29 країн.

АСТРОПРОГНОЗ НА 31 БЕРЕЗНЯ—6 КВІТНЯ

Овни. Уникайте конфліктів, непорозумінь і роздратування. На вихідних чекайте незваних гостей.

☺ 2, 6 ☹ 3

Тельці. Відкладіть прийняття рішень в особистому житті. Почніть розробку нових проектів, пов'язаних з будівництвом або ремонтом житла.

☺ 2, 4, 5 ☹ 31

Близнюки. Не обіцяйте того, чого не можете виконати. Краще прислухайтеся до внутрішнього голосу — можливо, підсвідомість намагається повідомити про те, що залишається поза вашою увагою.

☺ 1, 3, 4 ☹ 2

Раки. Відкладіть серйозні рішення до наступного тижня, краще добре все обміркуйте. Нікому не повідомляйте про свої плани.

☺ 1, 2, 5 ☹ 31

Леви. На початку тижня корисно поберегти свої сили. Велика ймовірність серйозних помилок під впливом почуттів та емоцій. Стримуйте свої раптові бажання.

☺ 31, 1, 3 ☹ 5

Діви. На вас чекають вдалі знайомства і поїздки. Не піддавайтеся на провокації щодо вашого зовнішнього вигляду або поведінки.

☺ 31, 3 ☹ 6

Терези. Якщо будете дуже уважні й розторопні, отримаєте цінну інформацію, Можливі великі грошові витрати. На вихідних уникайте конфліктів.

☺ 31, 1, 4 ☹ 6

Скорпіони. Маєте вирішити безліч проблем, але це піде вам на користь. Не відмовляйтеся від сторонньої допомоги. На вихідних організуйте замісько поїздку.

☺ 31, 1, 4 ☹ 6

Стрільці. Можливі зміни, пов'язані з вашим фінансовим становищем. За добрі справи отримаєте нагороду. Не погоджуйтеся на привабливі пропозиції чужих людей.

☺ 2, 4 ☹ 31

Козероги. Цього тижня нагадає про себе старий конфлікт. Не дайте вивести себе з рівноваги. Будь-які перешкоди розглядайте як застереження.

☺ 1, 5, 6 ☹ 3

Водолії. Уникайте перенапруження, не беріться за всі справи відразу. Постарається влаштувати своє особисте життя.

☺ 31, 2, 6 ☹ 4

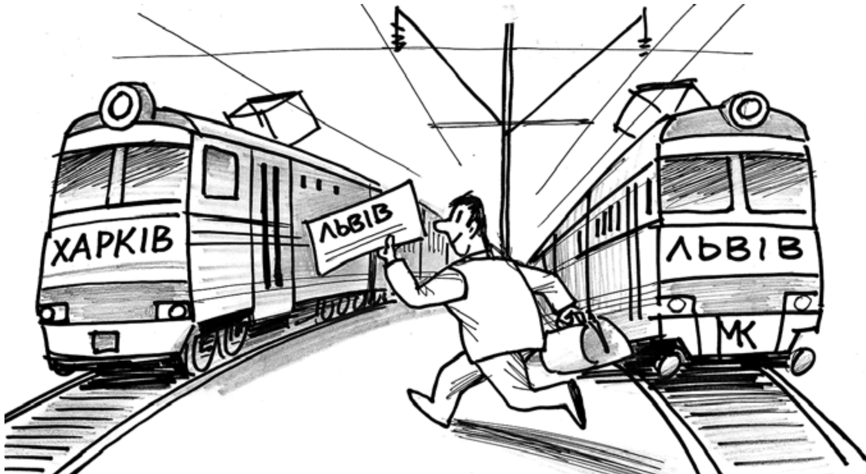
Риби. Цього тижня ви можете витратити значну суму грошей. Відкладіть великі покупки. Краще відпочиньте, у справах успіху поки що не чекайте.

☺ 1, 4 ☹ 31

Можливості, про які більшість із нас не знає

НА ЗАМІТКУ ПОДОРОЖУЮЧИМ

Здавалося б, подорож залізницею — звична для нас річ, і про неї все відомо. Однак сьогодні ми хочемо нагадати про деякі неприємні випадки, які можуть трапитися в дорозі, та що у цьому разі робити.

Загублений квиток

Квитки краще не губити, оскільки вони не поновлюються. Однак якщо ви його лише зіпсували, то у касі його відновлять.

Помилка у прізвищі

Найправильніше перевіряти, не відходячи від каси, не лише здачу, а й дані у квитку: дату, станції відправлення та призначення і, звичайно, своє прізвище та ім'я. Адже якщо вони у проїзному документі не відповідатимуть даним у документі, що посвідчує особу, то у вагон вас просто не пустять. Однак є виняток — допускаються описки не більше трьох знаків.

Не встигли купити квиток

У виняткових випадках з дозволу начальника поїзда можлива посадка пасажира у поїзд, якщо той не встиг придбати проїзний документ в касі. При цьому сісти можна лише в так званий штабний вагон (в якому їде начальник потягу) з подальшим оформленням проїзду.

Спізнилися

Навіть якщо ваш поїзд вже поїхав, є можливість продовжити дію квитка або повернути частину грошей. ***Зробити це можна у таких випадках:***

а) якщо звернетеся не пізніше години після відправлення поїзда;

б) внаслідок хвороби або нещасного випадку (необхідно пред'явити квиток разом з довідкою лікувального закладу не пізніше 10 діб після одужання).

Передумали їхати

Якщо пасажир відмовився від поїздки:

➭ не менш ніж за 24 години до відправлення поїзда — виплачується повна вартість квитка і плацкарти;

➭ від 24 до 9 годин до відправлення поїзда — виплачується повна вартість квитка і 50 відсотків вартості плацкарти;

➭ менш ніж за 9 годин до відправлення поїзда — виплачується повна вартість квитка, а вартість плацкарти не виплачується;

➭ після відправлення поїзда, але не більше ніж через годину — виплачується 10 відсотків вартості квитка і плацкарти.

Повна вартість проїзного документа, зокрема, з платою за послуги з продажу (комісійний збір) та резервування місць повертається у разі:

➭ відміни поїзда;

➭ запізнення поїзда до відправлення з пункту відправлення більш як на годину;

➭ ненадання місця, зазначеного у квитку.

Отримати квиток без грошей

Виявляється, можна подорожувати і без грошей. Якщо пасажир загубив квиток і не має коштів для придбання нових проїзних документів, він може доручити (телефоном тощо) будь-якій особі придбати квиток у касі на поїзд, який відправляється зі станції виїзду пасажира, не менш ніж за три години і не більш ніж за дві доби до відправлення.

У свою чергу начальник вокзалу (станції), на якому оформлено проїзний документ, телеграмою сповіщає начальника вокзалу (станції), де перебуває пасажир, про оформлення такого проїзду. На підставі цієї телеграми пасажиру оформлять квиток.

Сіли не в той поїзд

Якщо помилково сіли не у свій поїзд, доведеться залишити його на найближчій станції. Не забудьте взяти у начальника поїзда акт, який дасть право повернутися до станції відправлення без оплати проїзду. Аналогічно у випадку, якщо проїдете свою станцію, акт за підписом начальника поїзда та провідника, засвідчений штампом начальника поїзда, дасть можливість повернутися на неї безплатно.

Зупинка в дорозі

Пасажир має право один раз зійти на будь-якій проміжній станції, розташованій на маршруті поїздки, зазначеної у квитку.

Та щоб потім їхати далі, зупинку необхідно оформити. Для цього не пізніше однієї години після прибуття поїзда треба пред'явити свій проїзний документ черговому по вокзалу, начальнику станції або начальнику вокзалу та отримати відмітку «Зупинка з продовженням терміну дійсності квитка».

Продовжити поїздку можна не пізніше 10 діб після відправлення поїзда, яким приїхали (а у випадку хвороби — не пізніше 10 діб після закінчення лікування, надавши медичну довідку або лікарняний листок). Нова поїздка за цим проїзним документом оформляється від станції, на якій зупинилися, або станції, розташованої далі на маршруті прямування.

Наталя ГЕЛЕТКО, юрист.

Мал. **Миколи КАПУСТИ.**

ДАЛІ БУДЕ.

Квітне у саду фіалка — сійте кріп

ЦІКАВІ СПОСТЕРЕЖЕННЯ

Під час посадки та посіву різних культур садівники часто орієнтуються на природу. Наприклад: якщо ліщина вкрилася сережками, то настав час сіяти у відкритий ґрунт шпинат, календулу, редис і мак. Перші проліски підказують, що треба звільнити суницю від зимової шуби. Через тиждень після цвітіння крокусів сіють петрушку та моркву. Сережки, що з'явилися на клені, нагадують про те, що треба висівати буряк. Квітучі фіалка та верба підказують: починайте посів кропу, редису, петрушки та моркви. Зазеленіли берези — настав час саджати картоплю.

Людмила БУСИНКА.

Фото **Ірини ТИЩЕНКО.**

МІСЯЦЬ-НАВІГАТОР

31 березня. Місяць в Овні. Сприятливий день для висівання на розсаду томатів скоростиглих низькорослих сортів для відкритого ґрунту. Можна також пікірувати помідори, висіяні на початку березня.

1—3 квітня. Місяць у Тільці. У ці дні висівайте й висаджуйте зелень. Вдалий час для висівання в парники на розсаду пізньостиглої капусти. Від сходів до збирання цієї культури минає досить тривалий строк. Тому не зволікайте, інакше до холодів вона не встигне наростити головки.

4—5 квітня. Місяць у Близнюках. Приділіть час обробці землі. У пристовбурних колах землю розпушіть граблями, якщо ви її перекопували з осені. Бульби жоржин і цибулини гладіолусів викладіть для яровизації на світле місце в домі.

6 квітня. Місяць у Раку. На грядках із суницями зберіть і спаліть старе коричневе листя. Підгодуйте рослини азотним добривом — аміачною селітрою, яка трохи підкисляє ґрунт, що суниці дуже полюбляють. Продовжуйте пророщувати картоплю. А саджайте, коли ґрунт прогріється до 8 градусів.

Поради збирала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Тетяна УВЄРОВА, Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 34659

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

